

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

28 november 2001

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ACTUELE VRAGEN

DECREET WIJZIGING WETSBEPALINGEN INZAKE DE SLIJTERIJEN VAN GEGISTE DRANKEN

RESOLUTIE FINANCIERING VAN EEN NIEUWE LUCHTVAARTMAATSCHAPPIJ

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

INHOUD

Nr. 11

Woensdag 28 november 2001

Berichten van verhindering	
Indiening en verwijzing	1
Ontwerp van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Verslagen	
Indiening	1
Met redenen omklede motie	
Indiening	2
Mededeling van de Vlaamse Regering	
Indiening	2
Mededelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)	
Indiening	2
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	3
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	3
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over eventuele bijkomende investeringen in de Isvag-oven in Wilrijk	
Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over eventuele bijkomende investeringen in de Isvag-oven in Wilrijk	3
Actuele vraag van mevrouw Isabel Vertriest tot Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tijdelijke statuten in de milieusector	5
Actuele vraag van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de betrokkenheid van het Vlaams Parlement bij het debat over het zogenaamde Pact van Vilvoorde	6
Actuele vraag van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de evolutie van het aantal HIV-besmettingen in Vlaanderen	8
Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over mogelijke infiltratiepogingen van de Scientology-kerk in de zachte sector	9
Actuele vraag van de heer Johan De Roo tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de gevolgen van de politiehervorming voor de gemeentelijke begrotingen	9
Actuele vraag van de heer Chokri Mahassine tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over een eventuele informatiecampaagne van de gemeenten voor niet-Europese allochtonen betreffende de invoering van de euro	10

Actuele vraag van de heer Luc Van den Brande tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de positie van het Nederlands in het nog op te richten Europees octrooibureau	11
Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de invloed van de afschaffing van het kijk- en luistergeld op de berekening van de consumptieprijis- en gezondheidsindex	13
Actuele vraag van de heer Jean Geraerts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de bouwvergunning voor de omvorming van het vakantiecentrum Hengelhoeve tot asielcentrum	14
Actuele vraag van de heer Peter De Ridder tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het eventueel ter beschikking stellen van Bloso-infrastructuur als slaappleaats aan manifestanten naar aanleiding van de top van Laken	14
Actuele vraag van de heer Luc Martens tot Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de relatie van het kabinet van de minister met het departement Onderwijs	15
Motie van orde Persoonlijk feit Spreker : de heer Gilbert Van Baelen	16
Actuele vragen (Regl. art.82) Actuele vraag van de heer Luc Martens tot Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de relatie van het kabinet van de minister met het departement Onderwijs (Voortzetting)	17
Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de gevolgen van de nieuwe ambtenaren-CAO voor de onderwijsbegroting	18
Motie van orde Voorstel tot spoedbehandeling Spreker : de heer Etienne Van Vaerenbergh	19
Voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme, Lucien Suykens, Marc van den Abeelen, Eric Van Rompuy, Ludo Sannen en Chris Vandebroek houdende wijziging van de wetbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953 – 694 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3 Algemene bespreking Sprekers : de heren André Denys, verslaggever, Robert Voorhamme, Marc van den Abeelen, Sven Gatz en Filip Dewinter	19
Artikelsgewijze bespreking	22
Voorstel van resolutie van de heren André-Emiel Bogaert, Eloi Glorieux, Jacques Laverge en Robert Voorhamme betreffende de participatie van het Vlaams Gewest in de financiering van een nieuwe luchtvaartmaatschappij ter opvolging van NV Sabena in faillissement – 940 (2001-2002) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling Sprekers : de heren Jan Penris, Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, André-Emiel Bogaert, Karel De Gucht en Robert Voorhamme en minister Dirk Van Mechelen	23
Bespreking Sprekers : de heren André-Emiel Bogaert, Eric Van Rompuy, Jan Penris, Jacques Laverge, Francis Vermeiren, Karel De Gucht, Jan Loones, Jan Laurys, Herman De Reuse en Robert Voorhamme	28

- Voorstel van decreet** van de heren Robert Voorhamme, Lucien Suykens, Marc van den Abeelen, Eric Van Rompuy, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke houdende wijziging van de wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953
– 694 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming 39
- Voorstel van resolutie** van de heren André-Emiel Bogaert, Eloi Glorieux, Jacques Laverge en Robert Voorhamme betreffende de participatie van het Vlaams Gewest in de financiering van een nieuwe luchtvaartmaatschappij ter opvolging van NV Sabena in faillissement
– 940 (2001-2002) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 40
- Met redenen omklede motie** van de heer Carl Decaluwe, mevrouw Veerle Heeren, de heer Bart De Smet, de heer Mark Van der Poorten en de heer Boudewijn Laloo tot besluit van de op 13 november 2001 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de afbakening van woonvernieuwingsgebieden en woningbouwgebieden
– 931 (2001-2002) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 41
- Met redenen omklede motie** van mevrouw Veerle Heeren en de heren Bart De Smet, Mark Van der Poorten, Boudewijn Laloo en Carl Decaluwe tot besluit van de op 13 november 2001 door mevrouw Veerle Heeren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de problematiek van de bouwgrondprijzen
– 932 (2001-2002) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 43
Spreker : de heer Pieter Huybrechts
- Regeling van de werkzaamheden** 45

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Freddy Feytons, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Julien Libreht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Riet Van Cleuvenbergen, Dany Vandenbosche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan

Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Jacky Maes, Gilbert Vanleenhove : gezondheidsredenen ;

Anny De Maght-Aelbrecht, Marijke Dillen, Boudewijn Laloo : ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Rufin Grijp, Brigitte Grouwels, Jul Van Aperen, Walter Vandenbossche.

ONTWERP VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het meerjareninvesteringsplan voor 2001-2012 van de NMBS
– 938 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Paul Wille over het voorstel van decreet van de heren Johan Malcorps, Bruno Tobback, Patrick Lachaert en Jos Bex houdende vermindering van het gebruik van pesticiden door openbare diensten in het Vlaamse Gewest
– 611 (2000-2001) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Jacky Maes over het ontwerp van decreet houdende wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging
– 849 (2001-2002) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Kris Van Dijck over de hoorzitting over het eindrapport van 11 juli 2001 van Deloitte & Touche : "Inkomsten en uitgaven van scholen in Vlaanderen. Kwantificering van de objectiveerbare verschillen"
– 936 (2001-2002) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Freddy Sarens over de gedachtwisseling met de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de vierde ministeriële conferentie van de Wereldhandelsorganisatie in Doha, Qatar
– 939 (2001-2002) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede motie werd ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heren Didier Ramoudt, Luc Martens, Lucien Suykens, Frans Ramon en Kris Van Dijck tot besluit van de op 20 november 2001 door de heer Didier Ramoudt in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over ver-

keersopvoeding en de mogelijkheid van een fietsopleiding op de lagere school
– 937 (2001-2002) – Nr. 1.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Verslag aan het Vlaams Parlement 2000-2001 over de toepassing van het decreet van 13 mei 1997 houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad (voortgangsrapport voor de periode juli 2000 tot eind juni 2001)
(DOC 54/2001-2002).

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de SERV werden ingediend :

- Aanbeveling d.d. 16 oktober 2001 van de sectoriële commissie goederenvervoer over de verkeersveiligheid in het goederenvervoer over de weg
(DOC 50/2001-2002) ;
- Advies d.d. 29 oktober 2001 over het ontwerp-decreet houdende de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord over het investeringsprogramma van de NMBS
(DOC 51/2001-2002) ;

Voorzitter

- Aanbeveling d.d. 14 november 2001 over de betrokkenheid van Vlaanderen in het Europese besluitvormingsproces (DOC 52/2001-2002) ;
- Advies d.d. 14 november 2001 over het ontwerp van besluit inzake de openbare dienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energieverbruik (DOC 53/2001-2002).

Deze mededelingen van de SERV liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 145 van 20 november 2001 ;
- Arrest nr. 146 van 20 november 2001 ;
- Arrest nr. 147 van 20 november 2001 ;
- Arrest nr. 148 van 20 november 2001 ;
- Arrest nr. 149 van 20 november 2001.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 2224 ;
- Rolnummer 2267 ;
- Rolnummer 2278.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over eventuele bijkomende investeringen in de Isvag-oven in Wilrijk

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over eventuele bijkomende investeringen in de Isvag-oven in Wilrijk

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Dewinter en Malcorps tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over eventuele bijkomende investeringen in de Isvag-oven in Wilrijk.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mevrouw de minister, vroeger dan u allicht hoopte, wordt u met de vraag geconfronteerd wat er met de Isvag-verbrandingsoven gebeurt. De voorzitter van de intercommunale, de heer Philip Heylen, heeft vandaag verklaard bereid te zijn een half miljard frank in de filterinstallaties te investeren, zodat ook na 2011 de oven een nieuwe milieuvergunning kan krijgen. Hij gaat ervan uit dat de oven, mits enige aanpassingswerken, zal blijven bestaan. U hebt in uw beleidsbrief gezegd dat, ik citeer, 'het onderzoek naar een vervroegd sluitingscenario voor de Isvag-verbrandingsoven te Wilrijk wordt voortgezet.' Deze morgen verklaarde u op de radio dat u nog steeds meent dat van de vijf miljard frank die nodig is om de oven te sluiten, vier miljard frank moet worden gezocht bij de aangesloten gemeenten. Dit zijn onder meer de stad Antwerpen, Boom en andere gemeenten die het financieel niet breed hebben of zelfs aan de rand van het faillissement staan.

De Vlaamse regering heeft 1 miljard frank over voor een mogelijk sluitingscenario. Dit is volkomen ontoereikend. U wekt de indruk te willen sluiten, maar schuift de rekening door naar de betrokken gemeenten, waarvan u weet dat ze het geld niet hebben.

Wanneer wordt het onderzoek afgesloten ? Wanneer gaat u met Isvag praten ? Wanneer komt er duidelijkheid en valt er een beslissing ?

Bestaat het plan om Isvag te sluiten nog steeds ? Indien dit het geval is, wanneer wordt de sluiting voorzien en wie zal de kosten hiervoor moeten dragen ? Hoe reageert u op de plannen en initiatie-

Dewinter

ven van de voorzitter van de Isvag-oven ? Waarom hebt u de voorbije zes maanden op geen enkel moment contact met de raad van bestuur van Isvag gehad ?

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik stel vast dat de heer Dewinter vooral aan het geld denkt. Onze eerste zorg ging steeds naar het milieu, en vooral naar de volksgezondheid. Er doet zich wel degelijk een gezondheidsprobleem voor in de Neerlandwijk te Wilrijk en de Ysselaarwijk te Aartselaar. Er is een grootschalig milieugezondheidsonderzoek gebeurd, waarin onder meer een PCB-vervuiling en DNA-schade zijn vastgesteld. Men heeft geen andere bronnen van vervuiling kunnen achterhalen dan de Isvag-oven. Er is in ieder geval een historisch probleem van vervuiling dat moet worden aangepakt. De mensen hebben recht op duidelijkheid.

De voorzitter van Isvag, de heer Heylen, zegt dat er nog eens een half miljard frank aan extra investeringen nodig is om aan de nieuwe Europese norm te voldoen. Er zou dus nog eens zoveel geld in een verouderde installatie moeten worden gepompt, bovenop de anderhalf miljard frank die er de voorbije jaren al in is gepompt. De schuldenlast van Isvag begint dan echt wel serieus op te lopen. Bovendien zouden er nog eens 12 personeelsleden moeten worden aangeworven.

De heer Heylen geeft ook blijk van een zeer arrogante houding ten opzichte van alle omwonenden. Hij stelt immers zeer duidelijk dat het niet zijn bedoeling is dat de oven in 2011 wordt gesloten. Integendeel, het is zijn bedoeling om de vergunning verder te laten doorlopen na 2011. Het protest van de omwonenden en de bezorgdheid van de ouders voor hun kinderen kunnen hem dus geen barst schelen.

Het financieel probleem van het openblijven van Isvag zou wel eens groter kunnen worden dan het financieel probleem van het sluiten van Isvag. Men zou dus wel eens mogen nadenken over de vraag welk financieel wanbeheer aan de basis ligt van deze vaststelling.

Mevrouw de minister, bent u het eens met de heer Heylen, die de mogelijkheid oppert dat Isvag ook na 2011 vergund zou kunnen worden en dat er nog eens een half miljard frank extra in moet worden

gepompt, of blijft u inderdaad bij het scenario van een vervroegde sluiting ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb inderdaad ook de uitspraken gelezen en gehoord van de voorzitter van de Isvag-intercommunale. Hij stelt dat hij een investering wil doen van een half miljard frank, maar dat hij eerst duidelijkheid wil over de toekomst van Isvag. Dat laatste lijkt me overigens een logische vraag.

Voor alle duidelijkheid, de investering die hij plant, heeft te maken met een verstrengde NOx-norm die in de Europese reglementering werd vastgelegd en die moet worden gehaald tegen 2005. We hebben dus nog wel even tijd.

Daarnaast wil ik ook duidelijk stellen dat de Isvag-oven momenteel goed werkt. Dat is uiteraard in het bijzonder belangrijk voor de omwonenden. De werking van de installatie wordt van zeer nabij opgevolgd. De oven werkt momenteel volledig in overeenstemming met de geldende milieureglementering. Dat is trouwens goed te merken aan de hand van de recente dioxinemetingen. In de Neerlandwijk in Wilrijk wordt de norm meer dan gehaald. De situatie inzake dioxine is daar spectaculair verbeterd, dankzij een zeer sterke controle en dankzij de inspanningen van Isvag zelf om ervoor te zorgen dat de oven goed werkt.

Ik heb er me inderdaad toe geëngageerd om na te gaan of een vervroegd sluitingsscenario mogelijk is. Ik herhaal echter nogmaals dat dit vervroegde sluitingsscenario op twee principes is gebaseerd. Ten eerste is er het principe van vrijwilligheid. Daarbij ga ik ervan uit dat de oven in orde is met de geldende normen. Als dat niet het geval is, sluiten we uiteraard de oven. Als de oven echter goed blijft functioneren, zal het om een vrijwillige sluiting gaan, die ook door het Isvag-bestuur moet worden goedgekeurd. Ten tweede moet die sluiting gebeuren op basis van solidariteit, waarbij alle betrokken actoren mee moeten werken : de Isvag-gemeente zelf, de stad Antwerpen, de provincie en het Vlaams Gewest.

Ik heb voor het zomerreces een diepgaand gesprek gehad met de heer Heylen. Ik heb professor Hens de opdracht gegeven om dit scenario als onafhankelijk expert te toetsen bij de verschillende partners. Ik heb met hem de afspraak gemaakt dat hij zijn eindconclusies bij mij moet indienen tegen de

Dua

jaarwisseling. Op die manier kunnen we daar dan de politieke conclusies uit trekken.

Ik heb gelezen dat de heer Heylen mij tijd geeft tot maart. Ik ga er dus van uit dat onze tijdsschema's vrij goed op elkaar afgestemd zijn. Vóór maart zal ik de resultaten van deze onderhandelingsronde meedelen aan de omwonenden, het Isvag-bestuur en het parlement.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mevrouw de minister, we kennen het verhaal ondertussen betreffende het behalen van de milieunormen en dergelijke zaken meer. Ik wil nu gewoon nog even specifiek verwijzen naar de historische vervuiling en de vervuiling door PCB's. Zelfs als momenteel de normen worden gehaald, is elke bijkomende vervuiling, hoe minniem ook, niet aanvaardbaar bovenop de historische vervuiling.

De agenda van Isvag loopt blijkbaar gelijk met de uwe. Dat is prachtig.

Ik hoor u echter niets meer zeggen over de centenkwestie. De heer Malcorps verwijt me alleen over geld te spreken, hoewel het Vlaams Blok in eerste instantie niet denkt aan de centen maar aan uw politieke geloofwaardigheid. U speelt immers de zwarte piet door aan de gemeenten.

Mevrouw de minister, deze morgen zei u uitdrukkelijk in het radioprogramma Voor de Dag dat er maximaal 1 miljard frank van de Vlaamse regering zal komen. De rest, ruim 3 tot 4 miljard frank, zal van de betrokken steden en gemeenten moeten komen. Die kunnen dat echter niet opbrengen, en er zal dan ook geen sprake zijn van vrijwilligheid. De sluiting van Isvag, die u al aankondigde toen u nog niet in de regering zat, zal enkel mogelijk zijn met geld van de Vlaamse overheid. Als u dat er niet voor over hebt, dan is de sluiting van Isvag noch voor u, noch voor Agalev een prioriteit. Een andere conclusie is niet mogelijk.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mevrouw de minister, er moet een vergelijking worden gemaakt tussen de kosten van een vroegtijdige sluiting, en die van het openhouden van de Isvag-oven. Ook dat speelt een rol. Er is ook gesuggereerd dat de exploitatie na 2011 nog zou worden voortgezet, en dat een nieu-

we vergunning zou worden aangevraagd. Houdt u nog rekening met dat scenario ?

Minister Vera Dua : Mijnheer Malcorps, wat ook de uitkomst is van de onderhandelingen, in de verre toekomst zullen we zeker moeten afzien van verbrandingsinstallaties in woonwijken. Een verlenging na 2011 is dus zeker niet aan de orde, maar we dragen nog de hypotheek uit het verleden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tijdelijke statuten in de milieusector

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Vertriest tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tijdelijke statuten in de milieusector.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag betreft de regularisatie van de nepstatuten, waaronder het DAC. Daar is een Vlaams Intersectoraal Akkoord over gesloten tussen de ministers van Werkgelegenheid, Cultuur en Welzijn. Wellicht werd ervan uitgegaan dat in die bevoegdheidsdomeinen nog het grootst aantal mensen in nepstatuten werkt.

Enkele sectoren vallen daar echter buiten. De natuursector is er daar één van. In die sector heerste de voorbije maanden de vrees dat, terwijl er in andere sectoren regularisaties gebeuren, zij uit de boot zullen vallen.

Vallen deze mensen onder de algemene regeling ? Zo niet, zult u dan binnenkort een initiatief nemen om alle werknemers die nu uit de boot vallen, een oplossing te bieden, zodat ook zij een reguliere tewerkstelling kunnen krijgen, overeenkomstig de geest van het Intersectoraal Akkoord ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, inzake de regularisatie van de nepstatuten moeten we steeds een onderscheid maken tussen de oudste nepstatuten, waaronder

Landuyt

het derde arbeidscircuit, en de gesubsidieerde contractuelen.

Wat het DAC betreft, staat de recentste staatshervorming ons toe om de tewerkstellingsbudgetten die in de transfer van de federale naar de gewestelijke of de gemeenschapsoverheid normaal aan specifieke personen zijn verbonden, als een algemene transfer te beschouwen. Dit betekent dat we het DAC en de andere oude tewerkstellingsprogramma's nu effectief kunnen regulariseren. Over de toekomstige regularisatie van het gescostatuuat worden momenteel nog onderhandelingen gevoerd.

De DAC-ers die in de welzijnssector zijn tewerkgesteld, hebben het geluk dat hun regularisatie is opgenomen in het social-profitakkoord dat ongeveer een jaar geleden is afgesloten. Bij het afsluiten van dit akkoord hebben we ook de situatie in de culturele sector besproken. Vanaf 1 januari 2002 zullen de DAC-statuten in de culturele sector worden geregulariseerd.

Wat de milieusector betreft, is er vooral nood aan duidelijke afspraken tussen de minister van Leefmilieu en de minister van Werkgelegenheid over het samenvoegen van de budgetten. Ik ben steeds bereid om de tewerkstellingsbudgetten naar de functioneel bevoegde instanties over te hevelen. Dit betekent evenwel dat die instanties zich moeten engageren om de meerkost te betalen. Het regulariseren van een nepstatuuat betekent immers dat de tewerkstellingssteun in een vaste subsidiëring van de werkgever wordt omgezet. Aangezien enkel de tewerkstellingstegemoetkoming wordt omgezet, moet de werkgever zelf ook bepaalde kosten dragen. Dit kan enkel gebeuren indien de bevoegde ministers een akkoord afsluiten en een programma opstellen. Ik ben vragende partij om de regularisering van de nepstatuten in alle sectoren door te voeren. Naar aanleiding van deze actuele vraag zal ik een eventuele versnelling van deze regularisaties met minister Dua bespreken.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Ik zou de minister willen danken voor zijn antwoord. Ik hoop dat hij effectief zelf initiatieven neemt. Naarmate de regularisaties in de andere sectoren worden doorgevoerd, groeit de ongerustheid in de sectoren waar van regularisatie nog geen sprake is. De milieusector is niet de enige sector die met dit probleem wordt geconfronteerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de betrokkenheid van het Vlaams Parlement bij het debat over het zogenaamde Pact van Vilvoorde

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Bogaert tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de betrokkenheid van het Vlaams Parlement bij het debat over het zogenaamde Pact van Vilvoorde.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, eind vorige week hebben we via de pers vernomen dat de Vlaamse regering en de sociale partners op 23 november 2001 21 doelstellingen voor het Vlaanderen van de 21ste eeuw hebben vastgelegd in het Pact van Vilvoorde.

Tijdens de startvergadering, die op 23 maart 2001 in Kortrijk heeft plaatsgevonden, heb ik reeds opgemerkt dat het Vlaams Parlement, het hoogste legitieme orgaan in Vlaanderen, bij de redactie van deze tekst moest worden betrokken. In het antwoord op die vraag is toen verwezen naar een beslissing die het Bureau van het Vlaams Parlement in de loop van december 2000 heeft genomen.

Mijns inziens betreft het hier een beslissing aangaande visiegroepen. De visiegroepen vormen een logge structuur. De Vlaamse Conferentie bestaat uit zes visiegroepen, een coördinatiegroep, een projectteam en een communicatiecel. Heel deze werking wordt bovendien begeleid door het door mevrouw Cantillon en de heer Van Miert voorgezeten Forum 21.

Als men het heeft over een pact, dan ga ik ervan uit dat het daarbij om een akkoord gaat tussen verschillende partijen, tussen verschillende groepen of tussen verschillende betrokkenen. Het pact bevat onder meer een pacifistisch onderdeel dat tot doel heeft de vrede in de toekomst te waarborgen. In een barnumreclame in alle Vlaamse kranten werd aan de Vlaamse burgers en verenigingen gevraagd daarover te debatteren. Dit debat zou naar verluidt ongeveer een jaar in beslag nemen.

Bogaert

Ik vraag me af wat daarin de rol van het parlement als hoogste legitiem orgaan zal zijn. Er bestaan in dit verband eigenlijk slechts twee mogelijkheden. Ofwel blijven we tot aan het einde van de rit aan de kant staan als 'beste stuurlied aan de Wal'. Daarbij zal men ons verwijten dat we niet bij de zaak betrokken waren maar wel achter de zaak aanholend kritiek leverden. Ofwel zullen we louter 'notarissen' zijn die niets anders doen dan akte nemen van beslissingen van anderen.

In dit verband moet ik denken aan de Nederlandse groep-Wassenaar die de klus van het Poldermodel in zes maanden heeft geklaard. De Vlaamse regering stond er immers op dat de visiegroepen binnen acht maanden tot tussentijdse resultaten zouden komen om die dan op 23 september aan de pers te kunnen voorleggen.

Mijnheer de minister-president, hoe kan de Vlaamse regering het Vlaams Parlement, als hoogste legitiem orgaan, bij het kleurenbeleid betrekken om te vermijden dat zijn leden hetzij als beste stuurlied aan de wal, hetzij als akte nemende notarissen, optreden ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, in een parlementaire democratie is het parlement zo machtig als het zelf wil zijn.

In verband met het toekomstproject en de Kleurennota van de Vlaamse regering heb ik een schrijven gericht aan het Vlaams Parlement om te weten te komen op welke manier dit parlement – via commissiewerking of op welke wijze dan ook – actief zou kunnen participeren aan die toekomstbe-zinning.

De Vlaamse regering had daarover uiteraard afspraken gemaakt in het Vesoc. Met het oog op een langetermijnvisie hebben we daarbij ook aan andere fora gedacht, waaronder het Forum 21 dat ondersteund wordt door academici en gewezen politici en onder leiding staat van de heer Van Miert. Ook aan het Vlaams Parlement heb ik dus de uitdrukkelijke vraag gesteld of het geen mogelijkheid zag daarin actief te participeren. Ik heb daarbij trouwens verwezen naar vroegere antwoorden waarin ik het voorbeeld gaf van het Finse parlement dat daarover een Commissie van de Toekomst in het leven heeft geroepen.

Ik heb in dit verband een onderhoud gehad met de voorzitter van het Vlaams Parlement. Op 19 december 2000 heb ik een brief ontvangen van de voorzitter waarin hij mij meedeelde dat : ' ... het Uitgebreid Bureau op 18 december 2000 eenparig beslist heeft dat het Vlaams Parlement de bespreking van de Kleurennota pas zal aanvatten nadat er na afronding van de discussie tussen de Vlaamse regering en de door haar geconsulteerde gesprekspartners een definitief document door de Vlaamse regering zal zijn opgesteld'. Dat is dus de procedure die we nu achter de rug hebben.

Ik herhaal nogmaals dat we in het Vesoc met de sociale partners de afspraak hebben gemaakt om in die zogenaamde visiegroepen tot een reflectie over te gaan. We zijn daarbij tot conclusies gekomen die geresulteerd hebben in de opmaak van het document '21 doelstellingen voor de 21ste eeuw'.

Op basis van de besluitvorming van het Uitgebreid Bureau neem ik aan dat het Vlaams Parlement zich nu opnieuw kan beraden over de manier waarop in de toekomst aan dit project geparticipeerd zal worden. Ik hoop trouwens uit de grond van mijn hart dat die participatie er inderdaad zal komen. Het zou verkeerd zijn indien de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement zou opleggen of en op welke manier het daarin zou participeren. Dit behoort tot de uitsluitende autonomie van het parlement zelf. Op grond van de brief die ik op 19 december heb ontvangen, neem ik echter aan het Vlaams Parlement met het thans ter tafel liggende document volop deze unieke kans zal benutten.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de minister-president, ik dacht dat u zou verwijzen naar de beslissing van 18 december 2000. Misschien hebben we daar een kans gemist, maar ik leg me als democraat neer bij de beslissing van het Bureau. Dat wil niet zeggen dat een parlamentslid geen spreekrecht heeft over de gevolgen. Als voortrekker van het kleurenbeleid zegt u dat het Pact van Vilvoorde een definitief document is dat kan dienen voor een debat met de bevolking en voor een debat op grond van beslissingen van het parlement. Het Pact houdt 21 stellingen voor waarover de Vlaamse regering en het middenveld al een akkoord hebben afgesloten, maar dat onderhevig is aan de legitimiteit van de inwoners van Vlaanderen en van het parlement. Ik hoop dat het Vlaams Parlement meer wordt betrokken bij de positieve en de negatieve kritiek, om op het einde van de rit geen notaris te moeten spelen. Ik zal daar in de mate van het mogelijke mijn steentje toe bijdragen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de evolutie van het aantal HIV-besmettingen in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Roegiers tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de evolutie van het aantal HIV-besmettingen in Vlaanderen.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, exact twintig jaar geleden ontdekten wetenschappers een nieuwe, vreemde en dodelijke aandoening die sindsdien bekend staat als aids. Komende zaterdag is het Wereldaidsdag.

Tussen 5 juni 1981 en 1 december 2001 is er weinig reden tot euforie geweest. Deze week kreeg ik nieuwe cijfers onder ogen over de eerste helft van dit jaar. Was 2000 een slecht jaar met 450 registraties in de eerste helft en 500 in de tweede helft, dan waren er tussen 1 januari en 30 juni 2001 471 registraties. Dat komt overeen met 2,7 nieuwe registraties per dag en dat is een stijging met maar liefst 37 percent sinds 1997. Het ziet er dus naar uit dat we dit jaar alle records zullen breken.

Mevrouw de minister, zowel de Wereldgezondheidsorganisatie als Sensoa zeggen dat het belangrijkste middel in de strijd tegen aids doorgedreven sensibilisatiecampagnes zijn. Kunt u ons zeggen of er een doorgedreven, langdurige en gestructureerde campagne over aids komt ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de cijfers over HIV-besmetting zijn inderdaad niet positief. In Vlaanderen leven er het meest mensen met HIV-besmetting. Dat komt onder andere doordat meer mensen met HIV langer kunnen leven dankzij de nieuwe medicatie, maar ook doordat nieuwe besmettingen opnieuw toenemen.

Voor de bestrijding van HIV werken we nauw samen met de VZW Sensoa. De cijfers bevestigen

dat er opnieuw een zekere nonchalance is in het seksueel verkeer. Dat was trouwens een van de redenen waarom we de beruchte 'bla bla boem boem'-campagne hebben gevoerd over veilig genieten. De teneur van de campagne was : vergis u niet door de positieve nieuwsberichten over het feit dat aids geen dodelijke ziekte meer is ; aids is nog altijd dodelijk, bescherm je daartegen.

Een tweede maatregel die we vorig jaar zijn beginnen uitwerken, is gebaseerd op de gegevens die toen al bekend waren bij Sensoa, namelijk dat het aantal nieuwe besmettingen vooral stijgt bij de niet-Belgen. Er ontstaan een aantal nieuwe doelgroepen en die moeten worden gesensibiliseerd.

De sub-Saharanen vormen een van die nieuwe doelgroepen. Heel veel asielzoekers uit die regio zijn met HIV besmet. Het lijstje van de nieuwe besmettingen in België groeit daardoor aan. Ook uit andere regio's waaruit vroeger geen asielzoekers naar ons land kwamen, komen nu een aantal met HIV besmette mensen.

Een andere belangrijkere doelgroep zijn de uit de echt gescheiden mannen en vrouwen van middelbare leeftijd. Het gaat over mensen die op jonge leeftijd veel minder campagnes hebben gekend over HIV en SOA's, maar op latere leeftijd nieuwe relaties aangaan. Ze beschermen zich onvoldoende bij seksueel verkeer.

Aangehouden campagnes zijn zeker nodig, maar ze moeten voortdurend worden aangepast aan de evolutie en aan de nieuwe doelgroepen. Ik zet even op een rij wat we tot nu toe hebben gedaan. We hebben een herinneringscampagne gevoerd, gericht tot de jongeren : de 'bla bla boem boem'-campagne. Op dit moment wordt het nieuwe convenant met Sensoa voor de volgende drie jaar opgesteld. De preventiecampagnes zullen worden gericht op de nieuwe doelgroepen. In de toekomst zullen we zeker extra aandacht besteden aan de uit de echt gescheiden mensen van middelbare leeftijd.

Ik hoop van ganser harte dat uit de cijfers voor 2001-2002 zal blijken dat de gevoerde campagnes resultaat hebben opgeleverd.

De voorzitter : De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik hoop natuurlijk samen met u dat de cijfers gunstig evolueren. U hebt niet geantwoord op mijn vraag vanaf wanneer we nieuwe campagnes, gericht op de nieuwe doelgroepen,

Roegiers

mogen verwachten. Zal dat op heel korte of op middellange termijn zijn ?

Minister Mieke Vogels : Mijnheer Roegiers, nieuwe campagnes in de media zullen er pas komen in de loop van het volgende jaar. Op dit ogenblik voert Sensoa heel gerichte campagnes, onder meer via het Instituut voor Tropische Geneeskunde te Antwerpen. Ook via andere intermediaire kanalen proberen we de nieuwe doelgroepen te bereiken. Die campagnes zijn minder goed zichtbaar voor het grote publiek en minder spectaculair, maar ze zijn waarschijnlijk efficiënt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over mogelijke infiltratiepogingen van de Scientology-kerk in de zachte sector

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Keulen tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over mogelijke infiltratiepogingen van de Scientology-kerk in de zachte sector.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, vandaag verscheen een bericht in De Morgen over vermoedelijke infiltratiepogingen van de Scientology-kerk in de zachte sector. In het artikel wordt verwezen naar feiten die zich hebben voorgedaan in het Brussels Gewest.

Mevrouw de minister, de Staatsveiligheid heeft u hierover vorige week informatie overgemaakt. De Scientology-kerk staat bekend als een sekte met een grote bekeringsijver. Wat hebt u met de informatie gedaan ? Moeten we ons zorgen maken over soortgelijke feiten in de Vlaamse Gemeenschap ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Keulen, ik heb inderdaad een brief ontvangen van de Staatsveiligheid over

vermoedelijke infiltraties van de Scientology-kerk in Brusselse ziekenhuizen.

We moeten de informatie zeker ernstig nemen.

De Scientology-kerk is onder meer door de onderzoekscommissie in het federaal parlement in de lijst van sekten opgenomen. Als de Scientology-kerk via informatica en allerlei HRM-toestanden toegang krijgt tot persoonsgegevens van bepaalde mensen, dan moeten we ons daar zorgen over maken.

De Staatsveiligheid heeft me echter geen aanwijzingen gegeven dat er ook in Vlaamse ziekenhuizen dergelijke problemen zouden bestaan. Ik bespreek momenteel met mijn administratie hoe we dit kunnen aanpakken. We zullen een aantal steekproeven houden, maar meer kunnen we voorlopig niet doen. Het heeft weinig zin om op basis van de gegevens waarover ik nu beschik, alle Vlaamse ziekenhuizen te alarmeren. Een verwittigde administratie is er drie waard. Aan de hand van steekproeven moeten we de zaak in de gaten houden. Als we vermoedens hebben dat er dergelijke zaken gebeuren, moeten we ingrijpen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan De Roo tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de gevolgen van de politiehervorming voor de gemeentelijke begrotingen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Roo tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de gevolgen van de politiehervorming voor de gemeentelijke begrotingen.

Minister Van Grembergen is in Gent in het kader van het Europees voorzitterschap, waardoor minister Landuyt op de volgende drie vragen zal antwoorden.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in veel Vlaamse steden en gemeenten wordt er volop gespeculeerd

De Roo

over de opmaak van de gemeente- en de politiebegroting. Er heerst de grootst mogelijke onzekerheid. De federale overheid heeft gedurende anderhalf jaar volgehouden dat er in genoeg geld was voorzien opdat dit een budgettair neutrale operatie zou zijn voor de steden en gemeenten. Het is echter duidelijk dat dat niet klopt.

De Vlaamse regering heeft tot nu toe een correcte houding aangenomen door te stellen dat de steden en gemeenten evenveel moeten betalen voor de eigen politiediensten als vóór de hervorming. Voor de federale politie die bij de lokale wordt gevoegd, moet de federale overheid de nettokost betalen. Minister Van Grembergen heeft dat meermaals geantwoord naar aanleiding van interpellaties. Bovendien stelde hij dat er een ernstig belangenconflict dreigde indien de federale overheid de aanvaardbare meerkost van de politiehervorming niet op zich neemt.

Er is daarover overleg geweest op 27 november jongstleden met de federale overheid? Wat is het resultaat van dat overleg? Wat zijn de richtlijnen die de gemeenten moeten volgen om de gemeenten politiebegroting op te maken? Mag een gemeente in de politiebegroting bijvoorbeeld inschrijven dat er een extra federale dotatie komt die zal overeenkomen met de aanvaardbare meerkost? Er is dringend nood aan dergelijke richtlijnen om de onzekerheid bij de steden en gemeenten weg te nemen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik heb de eervolle taak hier minister Van Grembergen te vertegenwoordigen. Het is correct dat de Vlaamse regering het standpunt huldigt dat de bijkomende uitgaven moeten worden betaald door de federale overheid. Daarover mag geen misverstand bestaan. Eerst moeten de gemeenten uiteraard voldoen aan de reeds lang bestaande en in het KB bepaalde minimumnormen. Gemeenten die in het verleden te weinig politiepersoneel hadden, moeten er uiteraard niet van uitgaan dat ze kunnen recupereren.

Vorige week vrijdag vond er overleg plaats tussen de minister-president, minister Van Grembergen en de Vlaamse gouverneurs. Bovendien is er gisteren overleg geweest met de eerste minister van de federale regering. Die stelde dat de aanvaardbare meerkosten door de federale overheid zullen worden gedragen. Daarmee worden alle kosten be-

doeld die rechtstreeks het resultaat zijn van de politiehervorming, dus uiteraard de personeels- en werkingskosten. Op 5 december zal er overleg plaatsvinden tussen de federale minister van Binnenlandse Zaken en de gewestministers bevoegd voor Binnenlandse Zaken.

Tenzij met dit onderhoud betere resultaten worden bereikt, zal minister Van Grembergen op korte termijn een richtlijn verstrekken aan de gemeenten. Daarin zal staan dat in de politiebegroting – naast de federale dotatie aan de politiezones – een bijkomende post kan worden ingeschreven met de omschrijving ‘een te evalueren en te verrekenen meerkost federale dotatie’. Zo wordt duidelijkheid geschapen wat de mogelijke recuperatie betreft. De federale regering zal tegen eind maart een evaluatie hebben van de precieze meerkost voor de 196 politiezones. Wij willen er dus in elk geval alles aan doen opdat de gemeentebegrotingen sluitend kunnen worden opgesteld.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor het namens minister Van Grembergen verstrekte antwoord. Ik wil erop aandringen dat de richtlijnen terzake zo snel mogelijk, liefst in de loop van de komende dagen, worden verstrekt. U weet dat elke gemeente die een goed bestuur probeert te voeren in elk geval voor het einde van het jaar de gemeente- en dus ook de politiebegroting moet hebben goedgekeurd. Anders is er sprake van een systeem van voorlopige twaalfden. Dat is een onhoudbaar en onoverzichtelijk systeem. De betaling van het politiepersoneel zou wel eens ernstig in het gedrang kunnen komen. Ik dring dus aan op snelheid, want alle gemeenten zijn vragende partij terzake.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Chokri Mahassine tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over een eventuele informatiecampaagne van de gemeenten voor niet-Europese allochtonen betreffende de invoering van de euro

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Mahassine tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Voorzitter

den, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over een eventuele informatiecampa­gne van de gemeenten voor niet-Europese allochtonen be­treffende de invoering van de euro.

De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine (*Op de tribune*) : Mijn­heer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de invoering van de euro zal voor iedereen een be­langrijk moment zijn. Het zal ook een moeilijk mo­ment zijn. Vooral laaggeschoolden en maatschap­pelijk zwakkeren zullen er volgens mij veel proble­men mee hebben. Veel organisaties organiseren in­formatiesessies en lessen om ons op de omschake­ling naar de nieuwe munt voor te bereiden. Ook lo­kale besturen nemen vaak het initiatief en stellen informatiepakketten samen.

Op heel wat plaatsen wordt extra aandacht besteed aan de taalproblemen waar vooral oudere migran­ten mee te kampen hebben. Informatie over de euro in het Spaans, het Portugees, het Italiaans en het Deens is op tamelijk veel plaatsen te vinden. De Europese Unie stelt veel didactisch materiaal ter beschikking.

In Vlaanderen zijn er echter enkele regio's waar niet-Europese allochtonen wonen. Voor deze men­sen, vooral van Turkse en Marokkaanse afkomst, is er weinig of geen informatie beschikbaar. Daarom vraag ik wat de minister van plan is om de gemeen­tes met een groot aantal allochtonen van niet-Eu­ropese afkomst ertoe aan te zetten ook voor die burgers een informatiecampa­gne op te zetten.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijn­heer de voorzitter, collega's, minister van Grember­gen heeft mij meegedeeld dat hij er via zijn admini­stratie en via de lokale besturen alles aan doet om de allochtone bevolking te informeren over de euro.

Het Infopunt Europa van de provincie Antwerpen heeft een Nederlandstalige brochure ter beschik­king met als titel 'Heb je 5 minuutjes voor de euro ?' Die brochure is dankzij de stad Antwerpen vertaald in acht talen : het Frans, het Engels, het Albanees, het Arabisch, het Russisch, het Servo­Kroatisch, het Spaans en het Turks. Het infopunt is ermee akkoord gegaan om de brochure en de verta­lingen op de website van de Vlaamse Gemeen­schap te plaatsen. Ik zal het adres even vermelden :

<http://www.binnenland.vlaanderen.be/euro.htm>. Daar kan de optie 'Infobrochure' worden aange­klikt.

Via e-mail werden de gemeenten en de OCMW's in Vlaanderen op de hoogte gebracht van de verta­lingen van informatie over de euro. Er werd hen verzocht de informatie ter beschikking te stellen van alle burgers. Dit initiatief werd ook in de week­berichten van de VVSG opgenomen. De federale website – www.euro.be – verwijst eveneens naar dit initiatief.

De voorzitter : De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine : Mijnheer de minister, uw antwoord laat me perplex. Ik ben nog ijverig aan het noteren. Ik dank u voor het antwoord. Blijkbaar wordt er via e-mail wel enige informatie doorgestuurd naar bepaalde gemeentes. Antwer­pen neemt inderdaad de nodige initiatieven. We merken echter dat heel wat gemeentes geen ge­bruikmaken van de mogelijkheden.

Eenmaal de euro is ingevoerd, zullen mensen die er dagelijks mee te maken hebben en de zaak niet volgen, problemen hebben.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Luc Van den Brande tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de positie van het Nederlands in het nog op te richten Europees octrooibureau

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van den Brande tot de heer Van Grember­gen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangele­gheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Be­leid, over de positie van het Nederlands in het nog op te richten Europees octrooibureau.

De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ge­achte collega's, in 1993 werd een debat gevoerd over het Europees merkenbureau. Over de partij­grenzen heen waren we het er toen over eens dat het Nederlands uiteraard een volwaardige taal is in

Van den Brande

Europa. Net zoals dat in Zuid-Afrika het geval is, zijn er in de EU 11 officieel erkende talen. Niet enkel vanwege de taalpolitiek maar ook ten behoeve van het democratische gehalte is het noodzakelijk dat elk van de talen van de EU in de wetgeving, de organisatie wordt gebruikt. Het zou getuigen van een ongelooflijk democratisch deficit als de mensen zich niet langer thuisvoelen in de Europese ruimte.

Twee derde van de eigen regelgeving is geheel of gedeeltelijk Europese regelgeving. Dit houdt in dat we via onze eigen benadering het democratische gehalte van de wetgeving overeind moeten houden. De discussie over het merkenbureau heeft geleid tot een oplossing die weliswaar toelaat dat elk van de talen kan worden gebruikt bij het deponeren van een merk. De werktalen zijn echter tot vijf beperkt. Dit is een slechte regeling.

Wat nu wordt voorgesteld voor het octrooibureau dreigt te leiden tot een regeling die voor het Vlaams Parlement totaal onaanvaardbaar is. Vorige week heeft minister Van Grembergen duidelijk gezegd dat het voor de Vlaamse regering – en ook voor het Vlaams Parlement – ondenkbaar is dat er zou worden afgeweken van de gouden regel van de gelijkheid van de talen in Europa.

Toen vorige week de vraag werd gesteld, was er nog uitzicht op een consensus binnen de Europese ministerraad. Op 26 november bleek echter dat het voorstel van de Belgische regering – dit wil zeggen van het Europees voorzitterschap – helemaal geen rekening houdt met het standpunt van de Vlaamse regering.

We hebben vroeger alles op alles gezet om in het verdrag van Amsterdam een culturele paragraaf te doen opnemen. De Belgische regering stelde zich destijds aanvankelijk aarzelend op, maar uiteindelijk heeft ze, tegen de wil van de Belgische diplomatie in, uitdrukkelijk ons standpunt overgenomen.

De oprichting van een nieuw Bureau voor Tekeningen en Modellen schijnt zowel de Vlaamse als de Belgische regering volledig te zijn ontgaan. Er schijnt een compromisvoorstel op tafel te liggen dat absoluut niet strookt met onze principes. We mogen dit niet aanvaarden, zeker niet nu er zoveel wordt gesproken over de kloof tussen de Europese instellingen en de burgers.

Mijnheer de minister, wat is de houding van de Vlaamse regering inzake het octrooibureau ? Wat is haar standpunt over het taagebruik in het nog op te richten Bureau voor Tekeningen en Modellen ? Alle aanwezigen zijn het erover eens dat het Nederlands, de zesde belangrijkste taal in Europa, volwaardig erkend moet blijven.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Van den Brande heeft het Vlaamse standpunt correct verwoord.

De Vlaamse regering is van mening dat het Nederlands ten volle moet worden gerespecteerd. Tot nu toe is er geen Belgisch standpunt. De uitspraken van federale en gewestelijke collega's behoren tot hun eigen verantwoordelijkheid. We steunen de initiatieven van minister Van Grembergen om het standpunt van de Vlaamse regering te verdedigen. Hij zal de minister van Buitenlandse Zaken vragen om een coördinatievergadering te organiseren, en indien nodig een en ander op de agenda zetten van het overlegcomité.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Minister Landuyt, wij steunen dit duidelijke standpunt van de Vlaamse regering. Ik kan de betrokken ministers enkel veel moed en doorzettingsvermogen toewensen. Het gaat hier niet alleen om taalpolitiek, maar om de belangen van de democratie. De federale regering moet ertoe worden gebracht, ik zou bijna zeggen ertoe gedwongen, om dit standpunt over te nemen, zoniet gaat men voorbij aan een zaak die van essentieel belang is voor het welbehagen in het Europese huis.

Ik benadruk nogmaals het belang van het nog op te richten Bureau voor Tekeningen en Modellen, waarin de taalsituatie wellicht nog hachelijker zal zijn. Tot nu toe lijkt het erop dat België een volsprekt onaanvaardbaar compromisvoorstel zal steunen. Ik verzoek u dit punt ter sprake te brengen op een volgende bijeenkomst ter voorbereiding op de eigenlijke besluitvorming.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de invloed van de afschaffing van het kijk- en luistergeld op de berekening van de consumptieprijs- en gezondheidsindex

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Laurys tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de invloed van de afschaffing van het kijk- en luistergeld op de berekening van de consumptieprijs- en gezondheidsindex.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, vandaag staat in het hoofdartikel van een krant dat de afschaffing van het kijk- en luistergeld een heilige koe is geworden. Als men een lastenverlaging wil doorvoeren, is de afschaffing misschien wel de meest rechtvaardige maatregel. De maatregel is op iedereen lineair van toepassing, welk inkomen men ook heeft. Hoe dan ook gaat het om enorm veel geld dat de Vlaamse overheid niet aan andere zaken kan besteden, zoals de zorgverzekering, de kinderbijslag of het onderwijs. Maar daar wil ik het vandaag niet over hebben.

De vraag is of de afschaffing van het kijk- en luistergeld de koopkracht heeft verhoogd. Vorige week is het verslag van de OESO bekendgemaakt. Daarin kan men lezen dat de afschaffing van het kijk- en luistergeld ervoor zorgt dat in 2002 de inflatie wordt gehalveerd. Volgens het Planbureau zullen daardoor de consumptieprijs- en de gezondheidsindex met 0,5 procent verminderen. Dit betekent dat de lonen en wedden zullen worden getemperd. De spilindex zal later worden overschreden. Dat heeft ook afgeleide, cumulatieve effecten, waardoor de lonen en wedden trager zullen stijgen en de koopkracht onder druk zal komen.

Volgens een heel rudimentaire berekening zal het jaarinkomen van twee samenwonenden met een gezamenlijk maandelijks inkomen van 150.000 frank in 2002 9.000 frank minder bedragen. Dat werkt cumulatief, want de indexberekeningen gebeuren op basis van de oude indexcijfers, zodat de vertragingen zich de hele carrière laten gevoelen. Het ziet ernaar uit dat de afschaffing van het kijk- en luistergeld niet ten goede zal komen van de mensen zelf. Het zal veeleer gaan om een cadeau van de werknemers aan de werkgevers en aan de overheid. Wel is het zo dat de federale overheid zo

ook wat RSZ-inkomsten zal derven. De afschaffing van het kijk- en luistergeld zal dus misschien uitdraaien op een mager beestje. Klopt mijn redenering, en wist de Vlaamse regering toen zij deze beslissing nam dat deze gevolgen zich zouden voordoen ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, naar aanleiding van de principebeslissing van de Vlaamse regering om het kijk- en luistergeld niet af te schaffen maar het tarief op 0 frank te brengen, zullen we aanstaande vrijdag een voorontwerp van decreet aan de regering ter bespreking voorleggen. Toen de initiële beslissing is genomen, is niet gesproken over de impact ervan op de index. Over de invloed van de beslissing op de indexcijfers van volgend jaar lopen de cijfers sterk uiteen. De OESO raamt de index- en inflatiecijfers op 1,2 procent. U weet ongetwijfeld dat de Nationale Bank op 15 november een cijfer van 1,6 procent naar voren heeft geschoven. De impact daarvan op de Vlaamse begroting is ten gevolge van de bijzondere financieringswet een vestzak-broekzakoperatie. De ontvangst van de middelen neemt af, maar de uitgaven verminderen ook. Wat de impact op de wedden van de ambtenaren betreft, is in de begroting voor 2002 in een indexesprong in mei voorzien. Volgens de recente ramingen van het Planbureau is die prognose juist. Wat dat betreft, denk ik dat er geen gevaar van een aantasting van de koopkracht bestaat. Ten slotte denk ik dat we het erover eens zijn dat een lage inflatie een gunstig effect zal hebben op de concurrentiekracht van onze ondernemingen.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Uiteraard ga ik akkoord met de laatste opmerking van de minister. De vraag is echter of de maatregel zo ook is aangekondigd. De afschaffing van het kijk- en luistergeld mag men niet gebruiken om een lastenverlaging voor de ondernemingen door te voeren. In de nota van het Planbureau staat expliciet dat er zich een vertraging met 0,5 procent zal voordoen. De indexesprong van mei 2002 komt daardoor op losse schroeven te staan. De minister moet bijgevolg akkoord gaan met het besluit dat dit een cumulatieve impact zal hebben op de lonen en wedden, voor de duur van heel de carrière.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jean Geraerts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de bouwvergunning voor de omvorming van het vakantiecentrum Hengelhoef tot asielcentrum

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Geraerts tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de bouwvergunning voor de omvorming van het vakantiecentrum Hengelhoef tot asielcentrum.

De heer Geraerts heeft het woord.

De heer Jean Geraerts (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, gisteren ontvingen de buurtbewoners van het domein Hengelhoef een uitnodiging voor een informatieavond, vanavond, over de komst van asielzoekers in het centrum Hengelhoef. Een jaar geleden is dit domein door de staat aangekocht. Sindsdien hebben verschillende vonnissen het toelaten van asielzoekers al dan niet gunstig beslecht. Op 28 juni 2001 oordeelde de laatste uitspraak van het Hof van Beroep dat er geen asielcentrum kon worden ondergebracht. Artikel 20, waarin een asielcentrum als een gemeenschapsvoorziening wordt omschreven, kon niet worden ingeroepen.

De buurt en het gemeentebestuur van Houthalen zijn zeer verwonderd : ze vragen zich af hoe minister Vande Lanotte nu plots een bouwvergunning voor dit domein heeft verkregen en zijn verbaasd over het feit dat er nu asielzoekers worden toegelaten. Waarop baseert men zich om het asielcentrum te openen, terwijl het arrest van de rechtbank negatief heeft geoordeeld ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb deze morgen laten nakijken of er inderdaad een stedenbouwkundige vergunning voor de functiewijziging van desbetreffend domein is afgeleverd. Dat is inderdaad zo. Ingevolge het verzoek van de Regie van Gebouwen van juli 2001 is deze vergunningsaanvraag ingediend en behandeld conform artikel 127 van het decreet op de Ruimtelijke Ordening. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, de heer Beersmans, heeft in zijn hoedanigheid van directeur-generaal de vergunning afgeleverd. Er waren drie pre-adviezen. Een van de gemeente, dat ongunstig was, een van Bos- en Groen dat gunstig

was en een van de afdeling Natuur dat gunstig was. Deze vergunning is afgeleverd ingevolge het arrest van het Hof van Beroep dat oordeelde dat een stedenbouwkundige vergunning moest worden afgeleverd. Dat was de zin van het arrest. De stedenbouwkundige vergunning was niet gebaseerd op artikel 20, maar wel op het besluit van 14 april 2000 met betrekking tot de functiewijzigingen. Op basis daarvan heeft de heer Beersmans vrijdag een bouwvergunning afgeleverd. Daartegen is beroep mogelijk.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Peter De Ridder tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het eventueel ter beschikking stellen van Bloso-infrastructuur als slaappleaats aan manifestanten naar aanleiding van de top van Laken

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Ridder tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het eventueel ter beschikking stellen van Bloso-infrastructuur als slaappleaats aan manifestanten naar aanleiding van de top van Laken.

Minister Landuyt zal antwoorden in de plaats van minister Anciaux.

De heer De Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 13, 14 en 15 december zijn naar aanleiding van de Europese top in Laken heel wat manifestaties gepland. Zoals gebleken uit het verleden, trekken deze ook buitenlandse betogers aan. Een van de organisatoren van dergelijke manifestaties kreeg intussen reeds 7.000 e-mails uit heel Europa van mensen die op zoek zijn naar slaappleaatsen. In het gewone jeugdherbergcircuit zijn er veel te weinig. Aan minister Anciaux is de vraag gesteld of het niet mogelijk is om Bloso-infrastructuur in de Brusselse regio voor een aantal duizend mensen die naar de manifestaties in Brussel komen, ter beschikking te stellen. De minister heeft er tot nu toe niet op geantwoord. Het wordt dringend. De mensen in het buitenland moeten hiervan op de hoogte worden gebracht.

De Ridder

Wanneer kunnen we hierop een antwoord verwachten? Het zou goed zijn als dit vandaag kon gebeuren.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de Vlaamse regering en minister Anciaux leven zeker niet op een andere planeet. We weten dat er veel volk naar Brussel zal komen. Zowel vanuit menselijk oogpunt als vanuit veiligheidsoverwegingen vinden we het aangewezen om te voorzien in slaapplekken voor deze manifestanten.

Minister Anciaux wil hier echter aan toevoegen dat het niet zijn bevoegdheid is om als Vlaams minister van Sport de Top van Laken in goede banen – of in goede beddenlakens – te leiden. Hij heeft wel contact opgenomen met het federale ministerie van Binnenlandse Zaken. Morgen wordt op een algemene vergadering van de veiligheidsdiensten deze aangelegenheid besproken.

Ondertussen heeft minister Anciaux als minister van Jeugd en Sport zijn administratie de opdracht gegeven om te onderzoeken welke locaties er eventueel ter beschikking kunnen worden gesteld van de manifestanten. Hij wijst erop dat Bloso maar één sporthal heeft in Vlaams-Brabant. Als de federale minister van Binnenlandse Zaken hem echter vraagt om accommodatie ter beschikking te stellen, dan zal minister Anciaux alvast snel kunnen antwoorden. Hij denkt met name ook aan het jeugdcentrum van Dworp.

Ik herhaal echter dat minister Anciaux erop wijst dat de federale minister van Binnenlandse Zaken, de heer Duquesne, de overnachtingen in goede banen moet leiden. Ook de officiële contacten met de organisatoren behoren tot het takenpakket van de federale collega's.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de relatie van het kabinet van de minister met het departement Onderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de relatie van het kabinet van de minister met het departement Onderwijs.

Minister Van Mechelen zal antwoorden in de plaats van minister Vanderpoorten.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dialogueer uiteraard graag met minister Van Mechelen, maar ik wil toch even kwijt dat het nu al de tweede week na elkaar is dat ik minister Vanderpoorten in de ogen wil kijken en dat mij dit genoegzaam wordt ontnomen. Daar zal misschien wel een goede reden voor zijn, maar blijkbaar vindt ze toch altijd wel een reden om de confrontatie te ontwijken. Hoe dan ook, ik zal met aandacht luisteren naar het antwoord dat minister Van Mechelen zal geven.

Ik wil even terugkomen op het incident met de heer Luwel. Die heeft op een nogal provocerende manier het grootste misprijzen uitgesproken voor de ambtenaren van het departement Onderwijs. Dit departement staat echter sinds jaar en dag bekend voor zijn uitstekende dienstverlening en voor een zeer sterk beleidsondersteunend en beleidsmakend denken.

Dit is trouwens ook de verdienste van de voorganger van minister Vanderpoorten. Als het departement Onderwijs is wat het vandaag is, namelijk een voorbeelddepartement, dan is dat het resultaat van een goed samenspel tussen de leidende ambtenaren van het departement en de bevoegde minister. Dat zorgt er onder meer voor dat het departement op het vlak van beleidsconceptie, beleidsondersteuning, databeheer en dienstverlening een uitstekende rol vervult.

Martens

Twintig jaar terug schoof men in het vermaledijde dienstbetoon in rijen aan om de dossiers in orde te krijgen. Vandaag komen er nog tal van mensen, maar klagen ze niet meer daarover. Er zijn immers de werkstations, en er is een uitstekende dienstverlening, waarover iedereen tevreden is. Tegenover de wisselvalligheden van het beleid is dat departement met zijn secretaris-generaal een stabiliserende factor. Het was dan ook kwetsend voor de ambtenaren om dit te moeten horen en lezen, en het verbaast me dat het zo lang heeft geduurd vooraleer de minister er de juiste conclusies uit heeft getrokken.

Het erge hiervan is echter dat dit geen alleenstaand geval is. Het is niet de eerste keer dat de heer Luwel zulke uitspraken doet, en het is ook niet alleen de heer Luwel die een moeilijke relatie heeft met het departement. Bovendien gaat het niet alleen om dat departement. Er zijn in het algemeen problemen met de medewerkers van de liberale excellenties, die nogal wat arrogantie ontwikkelen, zowel op het Vlaams als op het federaal niveau.

Voorbeelden daarvan zijn de heer Lesaffre en de heer Slangen, die het grootste misprijzen heeft uitgesproken over de leerkrachten. Hij is daarna wel teruggekrabbeld, maar is ook ongestraft gebleven, wat hem er blijkbaar toe heeft verleid om ook over de heer Verwilghen een oordeel te vellen in termen van goed en kwaad. Het getuigt niet alleen van een mateloze arrogantie, maar ook, zoals een commentator vandaag schreef, van anarchie. Blijkbaar kunnen ze er niet mee leven dat ze systematisch anders moeten denken, namelijk met argumenten, en dat ze geen beslissingen kunnen nemen in het luchtledige.

Mijn bezorgdheid werd gisteren nog aangewakkerd door een uitspraak van de heer Van Baelen in de commissie. De VLD had intern al bekeken of de heer Monard niet gewipt kon worden door hem de schuld te geven. Hij moest verdwijnen, want hij heeft een CD&V-verleden. Het dossier moest hoe dan ook gepolitiseerd worden, en men moest hem onderuit kunnen halen, ook al staat hij bij zijn collega's bekend als hoogst competent. De onrust wordt daar alleen maar groter door. Ik maak me dus zorgen over het samenspel tussen het kabinet en het departement.

Op dit vlak kan alleen de lijn worden gevolgd van gewezen minister Van den Bossche – ik heb het dus niet over CD&V – voor wie ik veel waardering

heb. Hij heeft het departement opgewaardeerd, hij heeft het goed uitgerust, en heeft er veel competentie voor gemobiliseerd. Daardoor is het departement een wezenlijke partner geworden in de conceptie van het beleid, in plaats van een loutere uitvoerder die de briefjes mag verspreiden. Dat werk heeft een toekomst.

Ik wil dan ook vernemen hoe de minister dit probleem zal remediëren. Onze enige zorg is daarbij dat de instellingen goed moeten functioneren, dat onze leerkrachten gemotiveerd blijven, en dat jonge mensen in Vlaanderen in het onderwijs krijgen waar ze recht op hebben.

MOTIE VAN ORDE**Persoonlijk feit**

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Van Baelen bij motie van orde het woord gevraagd. (*Opmerkingen*)

De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik betreur het dat de heer Martens daar gisteren niets over heeft gezegd in de commissie, toen het onderwerp ter sprake kwam. Hij heeft het over de plaats en de rol van het departement. Welnu, ik heb die op geen enkele wijze in vraag gesteld. Ik heb ook in het geheel geen bekommernis geuit over het functioneren van de administratie en de dienstverlening in het algemeen.

Ik heb inderdaad gevraagd, naar aanleiding van een artikel dat gisteren in een krant is verschenen, dat de minister, indien het juist zou zijn dat de administratie vergeten is aan het kabinet te melden dat de toepassing van een CAO ook impact heeft op het universitair onderwijs, een onderzoek zou instellen. De minister heeft dat ook gedaan.

De heer Martens zegt nu dat de uitspraken van de heer Luwel over de administratie kwetsend waren. Gisteren heb ik in de commissie gezegd dat dit inderdaad juist is, maar dat de heer Luwel daar zijn conclusies uit heeft getrokken. Ik wil er echter op wijzen dat de heer Monard in Het Belang van Limburg van vorige zaterdag minstens even kwetsende woorden ten aanzien van de heer Luwel heeft gebruikt. Indien de leidinggevende ambtenaar ver-

Van Baelen

klaart dat deze handelwijze niet met de vereiste leidinggevende capaciteiten strookt, wil ik wel eens voorlezen wat hij zelf over de adjunct-kabinetschef van de minister heeft gezegd. Bovendien heeft de heer Monard de heer Luwel persoonlijk aangevalen. Mijns inziens moet steeds een onderscheid worden gemaakt tussen stellingen of handelingen en het aanvallen van een persoon.

Gisteren heb ik in de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid verklaard dat de deontologische regels zowel voor een kabinetsmedewerker van de minister als voor een secretaris-generaal moeten gelden. De heer Monard, die zelf over leidinggevende capaciteiten is begonnen, mag niet vergeten dat hij zelf een leidinggevend ambtenaar is.

De heer Martens vraagt zich af waarom het antwoord van de minister zo lang op zich heeft laten wachten.

De voorzitter : Mijnheer Van Baelen, u moet zich aan het Reglement houden. Dit is niet langer de behandeling van een persoonlijk feit. Ik moet u vragen om af te ronden.

De heer Gilbert Van Baelen : Het antwoord heeft zo lang op zich laten wachten omdat de minister de nodige bedenktijd heeft genomen. De heer Martens is van mening dat de VLD dit dossier wil politiseren om de heer Monard te wippen. Dit is niet juist. Ik heb gisteren in de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid in persoonlijke naam gesproken. Ik heb enkel de vraag gesteld waar de verantwoordelijkheden van de diverse betrokkenen precies liggen. Zoals iedereen weet, heeft de minister ondertussen een onderzoek ingesteld. Ik heb hieruit afgeleid dat de conclusies van dit onderzoek voor iedereen moeten gelden. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de relatie van het kabinet van de minister met het departement Onderwijs (*Voortzetting*)

De voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de actuele vraag van de heer Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de relatie van het kabinet van de minister met het departement Onderwijs.

Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik zou vooreerst minister Vanderpoorten willen verontschuldigen. In het kader van haar voorzitterschap van de Europese Raad van ministers van Onderwijs zit zij vandaag een expertencommissie over participatie voor.

Wat de grond van de zaak betreft, meen ik dat de uitspraken van de heer Luwel, adjunct-kabinetschef van de minister van Onderwijs, ongepast waren en dat zijn ontslag de enige logische conclusie was die hieruit kon worden getrokken.

De samenwerking tussen de Vlaamse regering, de respectievelijke ministers en de verschillende departementen verloopt uitstekend. Ik kan echter enkel uit eigen ervaring spreken.

De Vlaamse regering heeft de heer Monard aangesteld als waarnemend voorzitter van het College van Secretarissen-Generaal. Deze aanstelling vormt het expliciete bewijs van het grote vertrouwen dat de Vlaamse regering in zijn competentie stelt. In het kader van het beter bestuurlijk beleid willen we tot een een-op-eenaansturing komen en beleidsraden oprichten. Op termijn zullen de ministers rechtstreeks met hun departementen en met hun departementshoofden vergaderen om het beleid uit te stippelen. Het departement Onderwijs heeft steeds behoorlijk gefunctioneerd. Aangezien de heer Luwel ontslag heeft genomen, zou ik dit incident dan ook als gesloten willen beschouwen.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Ik dank de minister voor zijn antwoord, een antwoord waarmee ik perfect kan leven. Hij zegt eigenlijk niets anders dan wat de heer Monard heeft gezegd, namelijk dat het vertrek van de heer Luwel een logische consequentie was.

Het verheugt me dat u met uw antwoord, gegeven namens minister Vanderpoorten, het vertrouwen in de administratie hebt versterkt. Toch moet ik tegelijkertijd vaststellen dat er binnen de VLD-fractie mensen zijn die zich blijkbaar geroepen voelen om dit dossier aan te grijpen om de heer Luwel goed te praten en de heer Monard in een rol te duwen die hij ten aanzien van onze fractie nooit heeft vervuld. Op die manier proberen zij op een ziekelijke manier hun bijzonder ongezonde houding te verbergen ten aanzien van wat een administratie eigenlijk moet zijn.

Stel dat u binnen enkele maanden geconfronteerd wordt met een tekort van 30 miljard frank. Zult u dan al uw secretarissen-generaal ontslaan omdat zij u niet voor deze ontsporing behoed hebben ? Ik kan mij dat maar moeilijk inbeelden, want u bent veel te verstandig om zoiets te doen. Helaas is het verstand waarvan u blijk geeft, niet eigen aan iedereen.

De heer Van der Kelen schrijft dat het hier gaat om 'een latent negatieve houding ten opzichte van de overheid, de georganiseerde samenleving en de administratie'. Daarvoor bestaat voor hem slechts één woord, namelijk anarchie. Hij bedoelt daarmee een soort libertijns denken dat de samenleving totaal doet ontsporen. Hij schrijft dit alles in een krant die gedrukt wordt met diepbloeiende inkt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de gevolgen van de nieuwe ambtenaren-CAO voor de onderwijsbegroting

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Huybrechts tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de gevolgen van de nieuwe ambtenaren-CAO voor de onderwijsbegroting.

Minister Van Mechelen zal antwoorden in de plaats van minister Vanderpoorten.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, vermits de werknemers van de Vlaamse universiteiten dezelfde rechten hebben als de Vlaamse ambtenaren, hebben zij uiteraard ook recht op een verhoging van hun eindejaarspremie en hun vakantiegeld. Dit resulteert echter in een meeruitgave die niet vermeld staat in de onderwijsbegroting. Vergeten ! Deze vergetelheid zal volgens de woordvoerder van de minister van Onderwijs een kostenplaatje dragen van meer dan 1 miljard frank per jaar. Minister Vanderpoorten zou trouwens reeds geruime tijd op de hoogte zijn van dit nieuwe probleem.

Mijnheer de minister, kunt u mij namens de minister van Onderwijs een antwoord geven op de volgende vragen ? Wat zullen de gevolgen zijn op de onderwijsbegroting van deze meeruitgave van meer dan 1 miljard frank per jaar ? Wie is voor deze vergetelheid verantwoordelijk ? (*Opmerking van de heer Ludo Sannen*)

Mijnheer de voorzitter, mag ik aandringen op een strikte toepassing van het Reglement ?

De voorzitter : Ik alleen oordeel over de ontvanke-lijkheid van de vragen en deze vraag werd aanvaard.

Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Geachte collega's, conform artikel 104 en artikel 120 van het universiteitsdecreet wordt voorzien in de toepassing van de ambtenaren-CAO op het universitair personeel. Aangezien dit personeel zich gemiddeld in een hogere loonklasse bevindt, is de budgettaire impact bijzonder significant.

Ik kan bevestigen wat de heer Sannen daarnet heeft gezegd. Deze vraag werd inderdaad in de commissie voor Onderwijs aan de bevoegde minister gesteld. Zij antwoordde toen dat zij haar administratie de opdracht heeft gegeven om de exacte kostprijs van de impact op het universitair onderwijs van deze nieuwe op 8 november 2001 afgesloten en ondertekende CAO te berekenen en tegelijkertijd te onderzoeken welke compensaties dien-aangaande doorgevoerd moeten worden. Minister Vanderpoorten houdt eraan te onderstrepen dat dit niet betekent dat het nieuwe financieringsakkoord betreffende de universiteiten in het gedrang

Van Mechelen

komt. Het debat zal verder worden gevoerd naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Het is de woordvoerder van minister Vanderpoorten die de meeruitgave op meer dan 1 miljard frank per jaar heeft berekend. Wat er momenteel fout loopt in het departement Onderwijs grenst aan het ongelooflijke. Het is onvoorstelbaar dat een meeruitgave van meer dan 1 miljard frank per jaar wordt vergeten. Dat Agalev dat goed vindt, is tekenend voor haar houding. Alleen de macht telt voor hen.

De heer Ludo Sannen : Deze vraag werd reeds gesteld in de commissie voor Onderwijs.

De voorzitter : Ik vraag respect voor het Reglement. Bij actuele vragen is er geen debat. Ik heb aan het Bureau voorgesteld om dat te wijzigen.

Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE**Voorstel tot spoedbehandeling**

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Van Vaerenbergh bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, ik vraag hierbij de spoedbehandeling van het voorstel van resolutie van de heren Bogaert, Glorieux, Laverge en Voorhamme betreffende de participatie van het Vlaams Gewest in de financiering van een nieuwe luchtvaartmaatschappij ter opvolging van NV Sabena in faillissement (Stuk 940).

De voorzitter : Ik stel voor dat we ons voor de stemmingen uitspreken over dit voorstel tot spoedbehandeling.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Robert Voorhamme, Lucien Suykens, Marc van den Abeelen, Eric Van Rompuy, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke houdende wijziging van de wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953 – 694 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Voorhamme, Suykens, van den Abeelen, Van Rompuy, Sannen en Vandenbroeke houdende wijziging van de wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Denys, verslaggever, heeft het woord.

De heer André Denys, verslaggever : Mijnheer de voorzitter, dit voorstel van decreet wordt in de volkstaal de afschaffing van de openingstaks voor cafés genoemd. Het gemeenschappelijke voorstel van decreet vindt zijn oorsprong in een voorstel van decreet van de sp-a-fractie, een voorstel van decreet van de VLD-fractie en de commissie-inbreng van verschillende collega's van de CD&V-fractie en de vroegere VU&ID-fractie. De commissie heeft er vier besprekingen aan gewijd, op 1 februari, 13 juni, 21 juni en 25 oktober. De indieners willen de bijna 50 jaar oude wet, die een belasting vooropstelt op slijterijen van gegiste dranken, afschaffen. Deze wet is door de bijzondere financieringswet van 1989 onze bevoegdheid geworden voor wat de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de vrijstellingen betreft. De afschaffing daarentegen is niet onze bevoegdheid. Wat wel kan worden ingevoerd, is het nultarief. Het is dit nultarief dat uiteindelijk als wettelijke procedure in het gezamenlijke voorstel werd aangenomen.

De motivatie van de indieners is gebaseerd op economische redenen en op efficiëntie. De horeca vertegenwoordigt een niet te verwaarlozen sector van de Belgische economie, ongeveer 3 procent van het

Denys

BNP en 120.000 werknemers in 12.000 cafés. Evenwel bestaat er een grote drempel om een café te openen, de zogenaamde openingstaks. Wie een café wil openen, moet vooraf een belasting van drie maal de jaarlijkse huurwaarde betalen. Voor een eenmanszaak is die belasting eenmalig, voor de vennootschappen is ze slechts 15 jaar geldig. Na verloop van die periode moeten ze vijfjaarlijks een belasting betalen die gelijk is aan de helft van de openingstaks.

De cafésector is de enige sector waar een ondernemer nog een fiscale drempel moet overwinnen om een zelfstandige activiteit te kunnen uitoefenen. Vele startende caféhouders beschikken vanwege de hoge openingsbelasting, niet over voldoende financiële middelen om die zelf te betalen. Ze hebben dan ook geen andere mogelijkheid dan die te laten financieren door een brouwerij of bierhandel, wat de afhankelijkheidspositie van de caféhouder sterk beïnvloedt.

Het is trouwens geen efficiënte belasting. Volgens de schattingen in de federale begroting van het jaar 2000 zou de openingsbelasting ongeveer 670 miljoen frank opbrengen. Daarvan zou 370 miljoen frank aan het Vlaams Gewest worden uitgekeerd. Bijna 100 ambtenaren van de administratie houden zich met deze belasting bezig. Bovendien is ze een aftrekbare post voor de caféhouders. Het gaat duidelijk over een vestzak-broekzakoperatie tussen de gewestregeringen en de federale regering.

De commissie is lang blijven stilstaan bij de discussie over de discriminatie tegenover de houders van bestaande cafés die reeds een openingstaks hebben betaald voor een periode waarvan een aantal jaren vallen na de afschaffing van de taks. Hierover heb ik samen met de heren van den Abeelen en Vandebroeke een amendement ingediend. Het werd verworpen op grond van de heel hoge budgettaire repercussie en de moeilijke administratieve toepasbaarheid.

Uiteindelijk stemde de commissie éénparig in met de inwerkingtreding op 1 januari 2002. Het algemene voorstel werd eveneens eenparig aangenomen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is verwonderlijk dat we nog niet eerder op

het idee zijn gekomen om zo'n oudbollige belasting af te schaffen.

De horeca vormt een belangrijke sector in Vlaanderen. Ongeveer 120.000 werknemers zijn er rechtstreeks of onrechtstreeks bij betrokken en de sector is goed voor 3 percent van het BNP. Ook in kwalitatief opzicht is de sector van tel. Een groot aantal jobs zijn heel toegankelijk : er zijn niet per se hoge diploma's voor nodig. Dat is een goede reden om het de sector niet nodeloos moeilijk te maken. In een tijd dat een aantal mensen heel moeilijk werk vinden op de arbeidsmarkt, zou het heel onproductief zijn om een beleid te voeren dat het de mensen nog moeilijker maakt om werk te vinden.

De horecasector, en meer bepaald de cafés, zijn heel belangrijk voor het sociale weefsel van onze samenleving. Het café is de ontmoetingsplaats bij uitstek waar mensen elkaar vinden en makkelijk met elkaar kunnen praten. Elk van ons ervaart dat de sector ook onontbeerlijk is voor het verenigingsleven. Het is moeilijk om ons een vereniging in te beelden zonder dat daar een café aan te pas komt. De sector moet dus helemaal niet in een verdomhoekje worden gestopt. De sector is bovendien belangrijk voor het startend ondernemerschap waarvoor wij al jaren pleiten.

We hebben geen belang bij het voeren van een restrictief beleid, integendeel. We moeten geen nodeloze bureaucratie inbouwen en geen nodeloze belasting vorderen.

De verslaggever wees er al op dat de cafésector de enige overblijvende is waar de overheid nog een financiële drempel oplegt om een zelfstandige activiteit te kunnen uitoefenen. Het is daarenboven een hoge drempel. Bij de opening moet driemaal de werkelijke of vermoedelijke jaarlijkse huurwaarde worden betaald. Voor vennootschappen komt daar na 15 jaar om de vijf jaar nog eens de helft van de openingstaks bij. Het gaat dikwijls om bedragen van 25.000 euro of meer. Voor de vijfjaarlijkse taks gaat het dikwijls om meer dan 12.000 euro. Die bedragen verleggen ruim het break-evenpoint van ondernemingen, zeker in de aanloopfase.

Het enige argument ter verdediging van de openingstaks is dat de cafésector algemeen wordt beschouwd als de economisch meest kwetsbare tak van de horeca. Dat betekent dat die sector moet worden beschermd tegen lichtzinnige initiatieven, en dus in feite tegen zichzelf. Bovendien zou er een overaanbod zijn dat het gemiddelde rendement

Voorhamme

naar beneden haalt. Dat zou gezond ondernemerschap beperken.

Ik wil hierop met drie tegenargumenten antwoorden. De openingstaks was tot nog toe weinig doeltreffend om roekeloze initiatieven tegen te houden. Hij heeft nauwelijks invloed gehad op de relatief hoge faillissementsgraad. Integendeel, in een aantal gevallen was hij medeoorzaak van het faillissement. Het is een bot en oubollig instrument dat de kwaliteit van ondernemerschap meet aan het vermogen van de ondernemer. We zijn er ondertussen achter dat dat negentiende-eeuwse praat is.

Het is duidelijk dat er voorwaarden moeten worden gesteld om zelfstandig ondernemer te kunnen worden. Die moeten echter te maken hebben met garanties inzake kwaliteit van ondernemerschap en dat doet de openingstaks duidelijk niet. Sinds de inwerkingtreding op 1 januari 1999 van het besluit van 21 oktober 1998 dat uitvoering geeft aan de programmawet van 10 februari 1998 ter bevordering van het zelfstanig ondernemen, moet elke startende KMO'er zijn of haar kennis van bedrijfsbeheer kunnen bewijzen om een vestigingsattest te bekomen. Zonder twijfel is dat een veel accurater instrument om de kwetsbaarheid van de sector te lijf te gaan. Het lijkt me dan ook logisch dat in de rand van voorliggend decreet een overleg wordt opgestart met de horeca om dit instrument te verfijnen. Ik meen immers dat daar enige vraag naar bestaat. Maar het is zeker niet met het in stand houden van de openingstaks dat we daar enige positieve wending aan kunnen geven.

Ik kom tot een derde belangrijke tegenargument. Als de openingstaks al een belangrijk effect teweegbrengt, dan is het dat hij aanleiding geeft tot verregaande en dus ontoelaatbare vormen van protectionisme. Veel beginnende caféhouders beschikken immers, vanwege de enorme bedragen waar het telkens om gaat, niet over voldoende financiële middelen om deze belasting zelf te betalen. We mogen niet vergeten dat deze belasting voor de opening van een zaak moet worden opgehoest. De opening van een nieuwe zaak gaat bovendien sowieso gepaard met heel wat kosten. Bovendien zijn de banken vrijwel nooit geneigd om dit te financieren. Dat is min of meer eigen aan deze sector. In de praktijk komt het er meestal op neer dat de openingstaks wordt gefinancierd door een brouwerij of bierhandelaar. Bijna steeds leidt dit ertoe dat de caféhouder niet enkel de financiering terugbetaalt aan de betrokken bierhandelaar, maar er ook toe wordt verplicht een exclusieve afnameplicht te

aanvaarden. Die slaat trouwens op meer dan alleen maar de bieren en frisdranken die worden verkocht, tot en met de suiker en de koekjes worden verplicht afgenomen.

De afnameverplichting zorgt er dan weer voor dat hij zijn handelsproducten duurder betaalt dan de zogenaamde vrije caféhouder. Enige navraag leert ons dat het hier gaat over prijsverschillen die oplopen tot 30 procent. Dat is ontoelaatbaar. Ontoelaatbaar is eveneens dat de verplichting de handelaar beperkt in zijn keuze van handelsproducten en aanbod. Noch de caféhouder, noch de klant worden hier beter van. Een middeleeuwse taks leidt zo dus tot middeleeuwse handelspraktijken.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Ten slotte is de openingstaks niet enkel voorbijgestreefd en oubollig : het is ook helemaal geen efficiënte belasting. Ze heeft immers niets te maken met de winst of de omzet van de caféhouder, en dus met zijn draagkracht. In termen van ondernemerschap is dit dus een onbillijke en onrechtvaardige belasting. Bovendien is de netto-opbrengst beperkt. Tegenover de Vlaamse opbrengsten van ongeveer 9 miljoen euro per jaar staat immers dat in de jaren volgend op de opening de caféhouder deze taksen kan aftrekken van de inkomstenbelasting. Netto blijft er in de loop der jaren dus niet zoveel meer over van deze taks. Om dit mechanisme in stand te houden en dit geïnd te krijgen, moeten we echter wel een beroep doen op zowat honderd ambtenaren van de administratie Douane en Accijnzen. Bij een gedegen kosten-batenanalyse zou de openingstaks dus schromelijk door de mand vallen.

In een Vlaanderen dat van modern ondernemerschap en minder bureaucratie prioriteiten maakt, hoort de openingstaks dus niet thuis. Daarom hebben wij dit voorstel van decreet ingediend. Onze bevoegdheden laten ons niet toe om die taks uit de fiscale wetgeving te schrappen, maar door middel van een decreet kunnen we de tarieven voor alle taksen in kwestie op nul zetten. Dat is hetzelfde als het afschaffen van de openingstaks en de vijfjaarlijkse taks.

Om te eindigen wil ik samen met de heer Suykens de collega's van alle democratische fracties bedanken voor hun bijzonder 'geestrijke' inbreng en medewerking bij het ontstaan van dit voorstel van decreet. Ik dank hen ervoor dat we dit voorstel in de commissie met unanimititeit hebben kunnen goedkeuren. Ik ga ervan uit dat dit ook in deze plenaire

Voorhamme

vergadering zal gebeuren. Na de afschaffing van het kijk- en luistergeld en na de vermindering van de registratierechten schaffen we met dit voorstel opnieuw een voorbijgestreefde belasting af. Ik denk dat we op de goede weg zijn in Vlaanderen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer van den Abeelen heeft het woord.

De heer Marc van den Abeelen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb eigenlijk niets toe te voegen aan wat de heer Voorhamme juist heeft gezegd. Ik zou in toogpraat vervallen, al zou dat gezien het onderwerp niet misplaatst zijn. Ik wil de heer Voorhamme wel een beetje terechtwijzen. Hij heeft gesproken over 120.000 mensen die in de Vlaamse horecasector werken. Er zijn wel veel cafés in Vlaanderen, maar ik denk dat de heer Voorhamme wat heeft overdreven. Het gaat immers om 12.000 mensen.

In mijn vorig leven zijn wij in de Kamer begonnen met een aantal zaken te realiseren in verband met de horecasector. Die sector is een vitale Vlaamse sector die in stand moet worden gehouden. Hij maakt immers deel uit van ons cultuurpatrimonium. Het gaat om meer dan de openingstaks die inderdaad oubollig is. Er moeten immers nog andere zaken gebeuren voor de sector. Ik denk bijvoorbeeld aan de fiscale aftrekbaarheid van restaurantbezoek. In het buitenland is een restaurantbezoek volledig aftrekbaar en in België slechts ten dele. We moeten daarvoor naar onze federale collega's kijken.

Een van de grote thema's van de VLD tijdens deze legislatuur is de administratieve vereenvoudiging. Wanneer er 100 ambtenaren nodig zijn om 670 miljoen frank aan inkomsten te verwerven, dan wil dat zeggen dat die 200 miljoen frank kosten. Die toestand moet veranderen en die verandering past in de administratieve vereenvoudiging.

Wat nu voorligt is een aanzet. Ik denk dat het belangrijk is de horecasector meer ademruimte te geven. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de voorzitter, collega's, één aspect van het dossier is in het openbare debat totnogtoe onderbelicht gebleven. Het is misschien wel aan bod gekomen in de commissie. Dit aspect is dat ook kantines van sportclubs en jeugd-

huizen de taks moeten betalen, althans volgens de interpretatie van de gewestelijke inspectie. We hebben deze kwestie ook in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad besproken. De afschaffing van de openingstaks komt dus niet enkel de caféhouders ten goede, maar ook het verenigingsleven. Dat kunnen we alleen maar toejuichen.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik wens de heer Voorhamme en de andere indieners van het voorstel van decreet gerust te stellen. Het zal inderdaad unaniem worden goedgekeurd. Ook mijn fractie is van mening dat deze voorbijgestreefde, oubollige, onrechtvaardige en asociale taks het best zo snel mogelijk verdwijnt.

Niemand minder dan de fractieleider van de VLD vindt de afschaffing een ideaal middel in de bestrijding van de verzuring. Zoals u weet, is mijn fractie er steeds als de kippen bij om die verzuring – letterlijk – te bestrijden door het afschaffen van de cafétaks. We zullen dan ook met enthousiasme het voorstel van decreet steunen. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Voorhamme, Suykens, van den Abeelen, Van Rompuy, Sannen en Vandenbroeke houdende wijziging van de wetbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 2

In de wetsbepalingen inzake de slijterijen van ge-giste dranken, samengeordend op 3 april 1953, ge-wijzigd bij de wetten van 6 juli 1967, 10 oktober 1967, 6 juli 1978, en het koninklijk besluit van 20 juli 2000, wordt een hoofdstuk Vbis, bestaande uit artikel 27bis, ingevoegd dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK Vbis

Bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest

Artikel 27bis

Voor de belastingen bedoeld in hoofdstuk III, be-staande uit de artikelen 8 tot 25ter, hoofdstuk IV, bestaande uit artikel 26, en hoofdstuk V, bestaande uit artikel 27, worden wat het Vlaamse Gewest be-treft, de aanslagvoeten op nul gebracht. "

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Voor de slijterijen die op het ogenblik van de in-werkingtreding van dit decreet reeds geopend zijn en onderworpen zijn aan de bij artikel 26 van het-zelfde decreet ingestelde vijfjaarlijkse belasting, zijn de bij dit decreet gewijzigde bepalingen slechts van toepassing nadat de periodes van respectieve-lijk vijftien of vijf jaar verstreken zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2002.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren André-Emiel Bogaert, Eloi Glorieux, Jacques Laverge en Robert Voorhamme betreffende de parti-cipatie van het Vlaams Gewest in de financiering van een nieuwe luchtvaartmaatschappij ter opvol-ging van NV Sabena in faillissement – 940 (2001-2002) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, deze middag heeft de heer Van Vaerenbergh bij motie van orde de spoedbehandeling gevraagd van het voorstel van resolutie van de heren Bogaert, Glorieux, Laverge en Voorhamme betreffende de participatie van het Vlaams Gewest in de financiering van een nieuwe luchtvaartmaatschappij ter opvolging van NV Sa-bena in faillissement.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, het is ons niet helemaal duidelijk welke richting de indie-ners van dit voorstel van resolutie uit willen. We hebben wel begrepen dat er geld moet gaan naar een nieuwe Belgische luchtvaartmaatschappij. We weten echter niet onder welke vorm dit moet ge-beuren. Gaat het om een kapitaalsinbreng ? Gaat het om een lening ? We hebben gehoord dat de re-gering het geld slechts tijdelijk ter beschikking zou stellen. Ik vind dit standpunt echter niet terug in de ingediende tekst.

Mijnheer de voorzitter, ik stel voor dat we over dit voorstel van resolutie discussiëren in de bevoegde commissie. Behandeling bij hoogdringendheid is nodig, maar niet in de plenaire vergadering. De tijd die ons rest, is daarvoor te kort.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzit-ter, het verrast me dat dit voorstel van resolutie bij hoogdringendheid wordt voorgelegd aan het

Van Rompuy

Vlaams Parlement. De Vlaamse regering heeft een principiële houding aangenomen in deze zaak. Minister Van Mechelen heeft een aantal voorwaarden geformuleerd voor een eventuele participatie. Voor we dit voorstel van resolutie bij hoogdringendheid behandelen, moet mijns inziens minister Van Mechelen een stand van zaken geven. Waar staan we momenteel? Welke onderhandelingen worden er gevoerd? Wie het nieuws volgt, weet dat deze zaak elke dag verandert. Naar het schijnt proberen de andere participanten fiscale gunstmaatregelen te bedingen voor hun inbreng in de nieuwe maatschappij. Minister Reynders heeft gezegd dat er langs fiscale weg geld zal kunnen worden gerecupereerd als de onderneming slecht afloopt. Het zou dus goed zijn als minister Van Mechelen de meest recente ontwikkelingen schetst voor we stemmen over de hoogdringendheid. Anders is het immers niet eens duidelijk of een resolutie van het Vlaams Parlement wel zin heeft. Naar mijn mening mogen we ons niet engageren in een affaire waarvan we het fijne niet weten.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, ik pleit voor de behandeling bij hoogdringendheid. Iedereen is het erover eens dat er snel moet worden gehandeld. Het zou een goede zaak zijn als het Vlaams Parlement zijn visie over dit onderwerp duidelijk maakte, en gezien de omstandigheden kan dit debat het best onmiddellijk plaatsvinden. Uiteraard verzetten we er ons niet tegen dat minister Van Mechelen een verklaring aflegt, maar het belang daarvan is relatief. De Vlaamse regering zal te gepasten tijde oordelen, en zal daarbij rekening houden met de wensen van het parlement, maar ook met allerlei andere factoren. Ik zie echt niet in waarom beide zaken van elkaar afhankelijk zijn. Ik pleit er dus voor om deze dringende aangelegenheid bij hoogdringendheid te behandelen.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, zoals de vorige spreker ben ik van oordeel dat dit inderdaad een hoogdringende zaak is. De toestand evolueert van dag tot dag, en het Vlaams Parlement kan niet aan de zijlijn blijven staan. Op 7 november zijn er afspraken gemaakt. Er is aan de gewesten gevraagd om te parti-

cipieren. En er is vooral gezegd dat de zaak tegen 10 december moet zijn afgewerkt. Dat laatste is de reden waarom we een spoedbehandeling van dit dossier vragen. Dat is meer dan aangewezen. Ik zou het overigens waarderen als de minister de stand van zaken zou kunnen meedelen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Vorige dinsdag hebben we in de commissie voor Economische Aangelegenheden een lang debat gevoerd over dit onderwerp, naar aanleiding van een bespreking van de beleidsbrief. Aanvullend bij mijn toelichting kan ik nog zeggen dat de stuurgroep ons heeft meegedeeld dat normalerwijze maandag 3 december het businessplan aan de stuurgroep zal worden voorgesteld. Op 6 december zou dat kunnen leiden tot de oprichting van een special purpose company. In dat geval zal deze vennootschap voor 9 december bij de curator een offerte indienen. Als u dit dossier wilt bespreken, dan doet u dat dus best vandaag.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Wat de stand van zaken betreft, beschik ik enkel over de informatie die in de media is verspreid. Komt er een fusie van DAT en Virgin, of komt er een eigen actor, DAT-plus? We weten dat niet, maar het antwoord op die vraag is van belang. Men moet toch weten in welke context deze zaak zich ontwikkelt? In de tekst vraagt men dat 'de deelnemende partijen op een gelijkwaardige manier deelnemen aan alle onderhandelingen en over dezelfde informatie beschikken'. Moet het parlement zich uitspreken over het opstarten van een onderneming waarvan we in de kranten lezen dat ze wellicht niet een op zichzelf staande onderneming zal zijn, maar uit een fusie zal voortkomen?

Ik herinner eraan dat we een onderzoekscommissie over de scheepskredieten hebben opgericht. Als de Vlaamse overheid in deze luchtvaartonderneming 1 miljard frank zal inbrengen, dan moeten we goed weten in welke context dat gebeurt, hoe het bedrijfsplan eruitziet, en hoe men daaruit kan stappen. In de tekst heeft men het over een 'beperkte' en 'tijdelijke' participatie. We weten echter niet welke mogelijkheden we hebben om daaruit te stappen. Met welke partners zouden we participeren? We zijn tegen de financiering van een fusie van DAT-plus en Virgin, want Virgin kent moeilijkheden. Er zijn te veel openstaande vragen om deze resolutie bij hoogdringendheid te behandelen.

Van Rompuy

Er wordt hier aan improvisatie gedaan. Wij weten niet in welke context deze zaak zich situeert. We hebben de lessen van de commissie voor de Scheepskredieten gekregen. Ik heb geleerd dat als een overheid zich via een bepaalde participatie engageert, de context waarin dit gebeurt duidelijk gekend moet zijn.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, het is zeer geruststellend dat de fractieleider van CD&V dit dossier van zeer nabij opvolgt, veel dichter dan dat van de scheepskredieten. Het gaat erom of het al dan niet dringend is. Over dit dossier moet op vrij korte termijn een beslissing vallen. Als het parlement zich hierover wil uitspreken, is het nu het moment. Dit is het debat over de hoogdringendheid. Het debat over de inhoud moet worden gevoerd op het ogenblik dat de resolutie ter stemming komt.

Ik beschouw deze resolutie als een waarschuwing van de Vlaamse overheid om niet in een bodemloos vat terecht te komen. De taak van het parlement bestaat erin de Vlaamse regering hierop te wijzen en precieze aanwijzingen te geven. Zich over een businessplan uitspreken is de taak van de regering, weliswaar op basis van raadgevingen van het parlement. Als we deze resolutie willen behandelen, zou dit best vandaag gebeuren.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, ik hoor nu dat het businessplan op 3 december klaar zou zijn. Als wij ons engageren om na de bekendmaking ervan met de bevoegde commissie samen te komen en een dag later, op 5 december, tijdens de plenaire vergadering dit onderwerp opnieuw op de agenda te plaatsen, weten we waarover we spreken. Nu zijn er zoveel onbekenden. Dit geven de indieners van het voorstel zelf toe. Als de participatiemaatschappij Vlaanderen in de gelegenheid wordt gesteld om het businessplan te analyseren, als de inbreng van de financiële middelen gelijk kan zijn, als het businessplan een minimaal rendement garandeert : al deze punten worden uitgeklaard als we het businessplan maandag kennen. Dinsdag kan de commissie zich hierover buigen en woensdag kan bij hoogdringendheid over een resolutie over de grond van de zaak worden gestemd.

De heer Eric Van Rompuy : Ik kan enkel stemmen over de hoogdringendheid van iets als ik de inhoud ervan ken. De heer De Gucht is over dit dossier misschien beter geïnformeerd dan de andere parlementsleden. Ik ben niet in staat om over een aantal aspecten te oordelen.

Beschikt P&V Vlaanderen over dat miljard frank ? In de commissie Begroting bleek dat er geen miljarden op overschot waren. Wij zouden als Vlaamse Gemeenschap in de luchtvaart opereren, net zoals men dat in 1979 in de staalsector of nog in de textielsector heeft gedaan. Gimvindus is opgedoekt omdat in een aantal sectoren van de economie de overheid geen participaties kon nemen, dixit de commissie voor de Scheepskredieten. Nu worden hier participaties genomen op basis van een businessplan dat we niet kennen met geld dat er op dit ogenblik niet is. P&V heeft dit geld niet. Het geld moet eigenlijk aan andere zaken, die hier reeds aan bod kwamen, worden besteed.

Niet wij, maar de heren Davignon en Lippens onderhandelen hierover met een bedrijf, namelijk Virgin Express, dat nu verlies maakt. Alle elementen zijn aanwezig om extra voorzichtig te zijn en niet zomaar een engagement in de luchtvaart aan te gaan. Wie daar één keer instapt en één keer het engagement voor die firma aanneemt, moet daar ook in de volgende stappen mee de verantwoordelijkheid voor blijven dragen.

Dit is improvisatie, die typisch is voor de paars-groene regering. Federaal premier Verhofstadt heeft het bevel gegeven om mee te doen. Er zijn een aantal privé-financiers die daar de leiding van nemen. Die mensen zeggen zelf dat, als ze participeren, ze de zekerheid willen hebben van federaal minister Reynders dat ze die gelden kunnen recupereren.

Wij hebben die zekerheid hier niet. Wij hebben geen enkele garantie. We doen dat gewoon omdat premier Verhofstadt opnieuw wil gaan vliegen en zijn imago in de zaak-Sabena hoog wil houden. Dit gebeurt met partners waarvan we goed weten dat ze niet geïnteresseerd zijn in het redden van tewerkstelling. Ze zijn alleen geïnteresseerd in het redden van hun bedrijf. Dat is zo met Virgin.

Wat we hier doen, is als parlement een principiële beslissing nemen zonder dat we over de noodzakelijke informatie beschikken om die beslissing te kunnen nemen. Op die manier geven we de regering carte blanche, terwijl die regering zelf maar meespeelt als vierde wiel aan de wagen, en dus zeker niet de motor is.

Samen met mijn fractie weiger ik principieel om hier vandaag in het Vlaams Parlement die stap te zetten naar een participatie in de luchtvaartsector op basis van een dossier vol lucht. Dit doet mij denken aan de slechtste dagen uit het verleden, waarbij overheden soms bepaalde participaties

Van Rompuy

namen in naam van het kortetermijndenken, maar daar op lange termijn terdege spijt van kregen.

Mijnheer De Gucht, we moeten lessen trekken uit het verleden. De heilige geest leidt de kerk, maar de ervaring leidt de wereld. Dat moet zeker ook in de politiek het geval zijn. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, bij deze discussie over hoogdringendheid of niet is er mijns inziens een verwarring aan de gang over de rol van de uitvoerende macht en de rol van de wetgevende macht. Het is niet de rol van de wetgevende macht om in detail voorafgaand aan de uitvoering van de regering businessplannen of wat dan ook te bestuderen. Het is de rol van de wetgevende macht om desgewenst een pad uit te tekenen van marges waarbinnen de regering zich kan bewegen. Dat gebeurt door middel van dit voorstel van resolutie.

Daarna is het de rol van de uitvoerende macht om concreet uitvoering te geven aan een aantal beslissingen. Daarna is het dan weer de rol van de wetgevende macht om een controlerende taak uit te oefenen met betrekking tot die acties van de regering. Het parlement kan interpelleren, het kan nagaan of die beslissingen op een correcte manier zijn gebeurd, en het kan ook nagaan of ze zijn gebeurd binnen het door de wetgevende macht uitgetekende pad.

Ik begrijp dus echt niet waarom we al die dossiers haarfijn zouden moeten kennen. Het klopt inderdaad dat bepaalde zaken nog niet duidelijk zijn. Het businessplan moet nog worden opgesteld. In dat verband gaat het echter om een taak voor de regering. Wat we hier en nu willen doen, komt gewoon neer op een afbakening van de manoeuvreerruimte van de Vlaamse regering in dit dossier. Het is goed dat het parlement dit doet, in plaats van blind en doof toe te kijken op stappen waarvan we allemaal weten dat ze in de toekomst wellicht zullen worden gezet.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, ik ben het volledig eens met de heer Voorhamme. Ik hoef zijn woorden dus niet te herhalen.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Ik sta enigszins verstoemd van de benadering van CD&V. Tijdens het actualiteitsdebat over Sabena is er in dit parlement een unanieme kreet opgegaan om aandacht te hebben voor het sociale drama dat daar aan de gang was en is. We waren het erover eens dat we alle zeilen moesten bijzetten om de tewerkstelling die we konden recupereren, ook daadwerkelijk te recupereren.

In de commissie is er een spontaan debat ontstaan naar aanleiding van de bespreking van het overheidsinstrumentarium. Daaruit bleek duidelijk dat men naar een uitweg zocht. In feite is tot driemaal toe aan de afgevaardigde van CD&V gevraagd wat het CD&V-standpunt terzake was, maar daar is geen antwoord op gekomen. Dat blijkt ook uit het verslag. Nu hebben ze wel een duidelijk standpunt.

De heer Voorhamme heeft echter duidelijk gezegd dat we met dit voorstel van resolutie geen carte blanche geven aan de regering. We willen gewoon de cheque afbakenen, zowel qua inhoud als qua bedrag. De hoogdringendheid is dan ook ten eerste op haar plaats.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Bogaert, we zouden natuurlijk willen dat de verschillende regeringen in dit land daar allemaal even bezorgd om zijn, maar op het terrein zien we dat het niet alleen om Sabena gaat. Er zijn de laatste maanden al 20.000 jobs verloren gegaan. Van de regeringen hebben we daarover nog niet veel gehoord.

De minister-president heeft hier gezegd dat DAT-plus de werkgelegenheid van duizenden mensen zou kunnen vrijwaren. De heer Verhofstadt heeft op zijn fameuze persconferentie twee weken geleden gezegd dat de tewerkstelling in DAT-plus zou kunnen stijgen tot 2.000 of 3.000 plaatsen bovenop de 900 die er al zijn. Volgens de pers zeggen de heren Davignon en Lippens echter dat er op korte termijn hoogstens, in bepaalde scenario's, 300 extra mensen aan de slag zullen kunnen. Dat is vooral erg voor de velen van Sabena die verwachten dat DAT-plus duizenden jobs zal creëren.

De Vlaamse overheid zou met het signaal dat dit een goed dossier is en dat deze participatie de werkgelegenheid kan vrijwaren, alleen maar een illusie creëren. Het ergste wat men kan doen voor mensen die hun job verloren hebben, is hen de illusie voorhouden dat ze binnen enkele maanden opnieuw werk zullen vinden. Er heerst wanhoop op de luchthaven, en hier wordt er een perspectief ge-

Van Rompuy

geven dat er niet is om het sociaal drama toe te dekken. De mensen weten echter heel goed dat het een wankele constructie is en dat er op enkele terreinen geen garanties kunnen worden gegeven, noch voor tewerkstelling, noch voor de rentabiliteit.

Als het parlement het principe goedkeurt dat de Vlaamse overheid in de luchtvaartsector stapt, dan maakt het een belangrijke keuze. We hebben vroeger in de staalsector, de textielsector en de glasnijverheid geïnvesteerd. Dat is een hele geschiedenis. In feite beslist de Vlaamse overheid dat ze in de toekomst een rol moet spelen in de luchtvaart, omdat hier besloten wordt tot het nemen van een participatie.

De heer Karel De Gucht : Dat staat er niet in.

De heer Eric Van Rompuy : Jawel, er staat een inbreng in van financiële middelen door het Vlaams Gewest, éénmalig, tijdelijk en beperkt. Welke garantie is er echter op een uitstapmogelijkheid ? Zal het mogelijk zijn om de participatie te verzilveren ?

Onze fractie zal tegen de hoogdringendheid stemmen omdat er onvoldoende elementen zijn om ons uit te spreken over deze politieke operatie. Dat is een principiële engagement.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling ? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel tot spoedbehandeling.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
65 leden hebben ja geantwoord ;

45 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Schepens Cis
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc

Voorzitter

Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Dewinter Filip
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric

Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Het voorstel tot spoedbehandeling is aangenomen. Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie van heren Bogaert, Glorieux, Laverge en Voorhamme betreffende de participatie van het Vlaams Gewest in de financiering van een nieuwe luchtvaartmaatschappij ter opvolging van de NV Sabena in faillissement onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, ik vraag een schorsing van tien minuten, zodat mijn fractie haar houding in deze zaak kan bepalen.

De voorzitter : Dan stel ik voor om de vergadering te schorsen.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

De vergadering wordt geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.26 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.50 uur.*

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Bogaert, Glorieux, Laverge en Voorhamme betreffende de participatie van het Vlaams Gewest in de financiering van een nieuwe luchtvaartmaatschappij ter opvolging van NV Sabena in faillissement dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– gelet op

1° de zeer nadelige gevolgen van het faillissement van NV Sabena en haar dochtermaatschappijen op de werkgelegenheid en economie in Vlaanderen ;

2° het belang van een snelle door- en opstart van een nieuwe luchtvaartmaatschappij ;

Voorzitter

- 3° het verzoek van de federale overheid aan het Vlaamse Gewest om de opstart van een nieuwe luchtvaartmaatschappij, ter opvolging van de NV Sabena in faillissement, mee te financieren via haar gewestelijke investeringsmaatschappij en dit ten bedrage van 24,75 miljoen euro (998,4 miljoen BEF) ;
- is van oordeel dat de gevraagde participatie van het Vlaamse Gewest via één van haar investeringsmaatschappijen zeer risicovol, maar tevens wenselijk is om de opstart van een nieuwe luchtvaartmaatschappij mogelijk te maken ;
- vraagt de Vlaamse regering principieel in te stemmen met de participatie van het Vlaamse Gewest via de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) in de vennootschap die zal worden opgericht ter financiering en exploitatie van de luchtvaartmaatschappij op voorwaarde dat :
- 1° de inbreng van de financiële middelen door het Vlaamse Gewest éénmalig en tijdelijk is en beperkt blijft tot 24,75 miljoen euro ;
- 2° alle aangesproken partijen tot financiering van de nieuwe vennootschap hun verbintenissen nakomen, zodat de voorziene 200 miljoen euro daadwerkelijk en tegelijkertijd wordt ingebracht ;
- 3° de Europese Commissie geen bezwaren maakt tegen de voorziene financiële en juridische constructie ;
- 4° de curatoren van de NV SABENA in faillissement instemmen met de voorziene planning om de doorstart van SABENA via de opstart van DATplus mogelijk te maken ;
- 5° de deelnemende partijen op een gelijkwaardige manier deelnemen aan alle onderhandelingen en over dezelfde informatie beschikken ;
- 6° de Participatiemaatschappij Vlaanderen en de Vlaamse regering de gelegenheid wordt geboden om het businessplan grondig te analyseren ;
- 7° de inbreng van de financiële middelen door de Participatiemaatschappij Vlaanderen door de federale overheid gelijkwaardig wordt behandeld als de inbreng van de overige deelnemende partijen ;

8° het businessplan een minimaal rendement aantoot, en zowel aandacht heeft voor de economische en sociale als voor de ecologische aspecten van de burgerluchtvaart ;

9° de mogelijkheid wordt geboden dat de participatie, going concern en bij duurzame exploitatie, door de privé-aandeelhouders naar rato van de reële waarde wordt overgenomen.

De bespreking is geopend.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik ben niet verheugd of fier dat ik hier vandaag op het spreekgestoelte plaats mag nemen. Aangezien dit voor niemand een aangelegenheid is, vind ik het jammer dat de heer Van Rompuy hier zit te lachen. Ik vind dit geen grappige zaak. Niemand zal vandaag trots het Vlaams Parlement verlaten.

Noch de Vlaamse regering, noch het Vlaams Parlement hebben dit probleem gezocht of veroorzaakt. De problemen bij Sabena zijn plots op ons afgekomen. Aangezien ondertussen op het federale niveau een onderzoekscommissie is opgericht, wil ik het hier vandaag niet over verantwoordelijkheden hebben. Iedereen probeert gewoon te helpen, te goeder of te kwader trouw, met of zonder kennis van zaken, doordacht of in een paniecreactie.

Op 30 oktober 2001 heeft 'la haute finance' zich verbonden tot investeringen in het bedrijf dat achteraf DAT-plus is genoemd. Op 6 november heeft de federale regering de gewestregeringen gevraagd om via hun gewestelijke investeringsmaatschappijen voor een bedrag van 45 miljoen euro in deze nieuwe maatschappij te participeren.

Op 7 november 2001 hebben de privé-financiers een overeenkomst van slechts twaalf lijnen getekend. Uit de stukken blijkt dat deze overeenkomst door de heren Lippens en Davignon, door de curatoren van Sabena en door de verantwoordelijken van DAT is ondertekend.

Op 8 en 15 november 2001 heeft de Vlaamse regering twee belangrijke beslissingen genomen. Hierbij worden aan een eventuele Vlaamse participatie vrij stringente voorwaarden gekoppeld.

Ik zou in dit verband ook even willen verwijzen naar het hoogdringend advies van de inspecteur van Financiën. In koele bewoordingen stelt de in-

Bogaert

specteur dat het hier een moeilijk dossier met een politieke symboolwaarde betreft. Hij twijfelt bovendien aan de bedrijfseconomische onderbouw. Deze twijfels zijn in het Vlaams Parlement trouwens ook al aan bod gekomen. Op het einde van zijn advies stelt de inspecteur van Financiën evenwel dat, mits aan bepaalde inhoudelijke en financiële voorwaarden wordt voldaan, de participatie net omwille van de politieke symboolwaarde en van de sociale context kan plaatsvinden. Het spreekt vanzelf dat het Vlaams Parlement met dit advies rekening kan houden.

Tijdens de begrotingsbesprekingen in de subcommissie voor Begroting en Financiën hebben verschillende fracties vragen gesteld bij het feit dat de implementatie van de beslissingen inzake DAT-plus niet in de begroting is opgenomen. Gezien de laattijdigheid van het verzoek van de federale regering is dit vrij logisch. Dezelfde fracties hebben de Vlaamse regering ook gevraagd hoe ze een financieringsakkoord kan toepassen dat niet in de begroting is opgenomen.

Dit dispuut heeft uiteindelijk tot een symbiotische reactie geleid. Het Vlaams Parlement zou de Vlaamse regering een incentive moeten geven. Volgens de heer Van Rompuy krijgt de Vlaamse regering op deze manier carte blanche. Dit klopt echter niet, want de incentive moet bepalen binnen welk kader de Vlaamse regering tot een participatie kan overgaan.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Bogaert, waarom participeert de federale regering – dus de heren Verhofstadt en Daems – niet zelf in dat nieuwe DAT ? Als zij dat zo een zinvol dossier vinden, waarom laten ze dat dan over aan het Vlaams Gewest ? Waarom verklaren zij dan publiek dat zij niets meer te maken willen hebben met die luchtvaartsector ? Kunt u, een oud-ID'er, dit verklaren ? U bent hier gewoon de handlanger van Verhofstadt ! (*Applaus bij CD&V*)

Spreekt u hier namens de hele fractie of namens Spirit ?

De heer André-Emiel Bogaert : Namens de fractie, en dat zal blijken bij de stemming. Kijk in uw eigen keuken : als iedereen zijn eigen bord opeet, is het eten op. De vragen die u net stelt, zouden trouwens ook door uw federale evenknieën gesteld moeten worden op federaal niveau. Ik heb die vragen trouwens zelf ook gesteld. Er bestaan immers ook fede-

rale investeringsmaatschappijen die over de nodige financiële middelen beschikken.

Er is binnen de regering een discussie ontstaan waarbij men een gewestelijke verankering zoekt die zowel positief als negatief kan worden uitgelegd. Het negatieve is de gewestelijke medeverantwoordelijkheid mocht de zaak in het honderd lopen. De positieve benadering is dat we het ons in dit dossier niet mogen veroorloven aan de kant te blijven staan. Sta me toe daar even dieper op in te gaan.

CD&V stelt zich hier op als een actuaaris. Had CD&V zich in het verleden steeds met dezelfde bankmatige alertheid opgesteld, dan zouden we al veel geld bespaard hebben. Nochtans zijn wij geen bankiers, want bankiers zouden dit dossier nooit verdedigen, dus nooit krediet verlenen. Neen, wij zijn geen bankiers, maar een parlement. Voor ons spelen hier andere dimensies mee, zoals die werden verwoord door de inspecteur van Financiën.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer De Gucht, ik dacht dat u onze grote leermeester was in het voorzichtig omspringen met participaties. Ik zou graag uw mening eens horen. U wordt hier door uw verleden achtervolgd.

De heer André-Emiel Bogaert : In dit atrium zijn er grote en kleine vissen. Ikzelf ben een kleine, maar ik heb in de huidige legislatuur wel aangedrongen op de commissie voor Scheepskredieten waaruit we de nodige lessen getrokken hebben. Het is precies omdat we onze lessen hebben geleerd, dat we geen carte blanche meer geven.

In het voorstel van resolutie staat duidelijk dat we ons aan een bepaald bedrag houden. In het voorstel lezen we trouwens ook de woorden 'tijdelijk', 'wederkerig', 'onderbouwd' en 'businessplan'. Verder zegt het voorstel dat het Vlaams Parlement de Vlaamse regering vraagt met dit alles rekening te houden indien daadwerkelijk in die boot wordt gestapt. Houdt men daarmee rekening, dan wordt het een solide dossier. Doet men dit niet, dan is dit de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering, maar heeft het Vlaams Parlement wel zijn plicht gedaan.

Wie Trends van enkele weken gelezen heeft, zal met mij akkoord gaan dat DAT een constructie vormt die we moeten aannemen. DAT heeft een proportionele flux van 100 op 102, wat dus neerkomt op 2 frank winst bij 100 frank uitgaven. Het Europees gemiddelde ligt op 101. Bij Sabena lag het gemiddelde op 0,97. Ik ben geen luchtvaartdes-

Bogaert

kundige, maar de cijfers van DAT leken me in dit gespecialiseerd vakblad wel gunstig over te komen. De tweede stelling die de deskundigen poneren, is dat de toekomst van DAT-plus wordt gekoppeld aan een low cost-carrier. Wie dat zal zijn, weet ik niet. Ik weet alleen dat het businessplan dat de Vlaamse regering eerst heeft gekregen, die naam niet waardig was. De minister zal mij daarin niet tegenspreken. Daarom heeft de Vlaamse regering toen gezegd dat ze dat dossier grondig zou bestuderen, de contouren vastleggen en stringente voorwaarden stellen.

Het is zelden gebeurd dat een Vlaamse regering aan een vraag van federaal niveau tot tweemaal toe dergelijke stringente voorwaarden heeft gesteld. In het voorstel van resolutie van het Vlaams Parlement worden daar vandaag nog strengere voorwaarden aan toegevoegd. Het zijn er nu 17. Indien aan al die voorwaarden wordt voldaan, dan kunnen we op twee oren slapen, hoewel we de economie nooit in handen hebben.

We hebben nu de keuze : ofwel doen we iets, ofwel zeggen we niets. Dan zult u, mijnheer Van Rompuy, de eerste zijn om te interpellieren en te zeggen dat de Vlaamse regering een slecht beleid voert, want wij laten hen de vrije keuze. Hoeveel miljard frank er ook wordt ingestopt, de oppositie zal zeggen dat het Vlaams beleid heeft gefaald.

In dit parlement zeggen we – ik hoop over de partijgrenzen heen – dat dit een belangrijk dossier is op inhoudelijk, symbolisch en sociaal vlak. De Vlaamse regering moet de contouren vastleggen op grond waarvan we haar vragen om te onderhandelen. Op 3 december krijgt de Vlaamse regering een businessplan, dat hopelijk goed onderbouwd is. Nadien krijgt ze bijkomende gegevens uit de privé-sector. Mensen met veel geld uit de privé-sector hebben te pas en te onpas gezegd dat het een verloren zaak is. Dat zijn zware uitspraken. Men koopt zijn patriotisme niet af met het laten vallen van enkele miljarden frank van de duizenden die men beheert. Men moet een goed onderbouwd dossier kunnen voorleggen, waardoor de gewestregeringen daar met een gerust gemoed kunnen instappen.

Ofwel is er geen voorstel van resolutie en zegt men : u doet maar, ofwel zegt het Vlaams Parlement vandaag dat de regering daar moet instappen. In dit dossier zullen we nooit over de juiste expertise beschikken om te oordelen. Wat u vraagt, mijnheer Van Rompuy, is onmogelijk. We moeten

over veel dossiers stemmen, waar alleen enkele leden per fractie thuis in zijn.

Het voorstel van resolutie toont aan dat we tegen een carte blanche zijn. Het parlement moet de gevolgen afwegen en de contouren van het dossier, waarbinnen de Vlaamse regering onder zeer strenge voorwaarden kan onderhandelen, vastleggen. Als de Vlaamse regering geen of onvoldoende rekening houdt met ons voorstel van resolutie, en er zouden slechte gevolgen aan verbonden worden, dan kunnen we oordelen. Maar als de Vlaamse regering de goedheid en het inzicht heeft om rekening te houden met het voorstel van resolutie, dan schieten we een eind op.

Daarom vertrouwen we erop dat de goedkeuring van dit voorstel vandaag een duidelijk signaal geeft aan de Vlaamse regering om niet in een avontuur te stappen. Als CD&V of andere partijen aan de kant gaan staan, zouden we dat graag horen in de stemming. Mijnheer Van Rompuy, u zegt dat er maar 300 banen zijn. Wel, dan zijn er maar 300. Als men niets investeert, zijn er nul banen. U zult nooit weten welke de sociale gevolgen zijn van de beslissing van de Vlaamse regering. Als u ervan uitgaat dat een participatie leidt tot een sociale nulgroei, dan moet u dat nu zeggen. Ik geloof dat de investering tot een groei zal leiden. De toekomst zal uitwijzen of het er 300 of 3000 worden. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, ik wil graag van de indieners vernemen of ze ook bereid zijn om in een zuiver Vlaams project te stappen. Iedereen weet dat de heer Van Gaver een eigen Vlaamse maatschappij aan het oprichten is. Zijn de indieners bereid om ook aan dat initiatief steun te verlenen ? De steun is totnogtoe enkel gericht op een eenzijdig Belgisch initiatief. Over het Vlaams initiatief hoor ik niets.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, zonder veel pretentie durf ik te zeggen dat de commissie goed werk heeft geleverd. Tijdens de begrotingsbespreking hebben we het uiteraard over het dossier-Sabena en alle afgeleiden ervan gehad. De commissieleden van de meerderheid hebben het goed geacht om aan de regering een kader op te leggen waarbinnen die kan functioneren. Het is nog niet dikwijls gebeurd dat bij soortgelijke regeringsinitiatieven vooraf een kader

Laverge

wordt opgelegd door het Vlaams Parlement. Het parlement gaat dus akkoord met het zoeken naar een oplossing.

Het is een beetje verrassend dat de teneur van het debat over de hoogdringendheid zoveel verschilt van dat naar aanleiding van de dood van Sabena. Dat is spijtig. Heel snel al worden de drama's vergeten en wordt opnieuw de politieke toer opgegaan. Nochtans moeten we proberen om een adequate oplossing te vinden voor dit sociale drama dat veel mensen treft. In dezelfde geest als die waarin ook de heer Laurys van CD&V heeft gesproken, moeten we allen samen naar een oplossing zoeken.

Vandaag zal het Vlaams Parlement een kader aanbieden aan de regering. Of er een oplossing uit de bus komt, zullen we vandaag nog niet weten, want eerst moet worden onderhandeld. Bij die onderhandelingen hebben wij negen voorwaarden gesteld. Uiteraard moet de nadruk liggen op voorzichtigheid bij het behandelen van dit dossier. We willen niet in een nieuw avontuur belanden. We zullen aan de regering de nodige garanties vragen om tot een succesvol initiatief te komen.

We willen verhinderen dat een eventuele eerste stap zou worden gevolgd door andere. Wij liberalen, willen in geen geval in een carrousel belanden omwille van sociale motieven. We vragen een duidelijk engagement van de privé-sector. Zonder dat engagement kan er geen sprake zijn van onze steun. De participatie van de privé-sector moet 77,5 percent bedragen en die van de overheid slechts 22,5 percent. De overheidsparticipatie wordt bovendien verdeeld onder de drie gewesten. Wat ook belangrijk is voor ons, is dat we op het gepaste ogenblik alle mogelijkheden krijgen om uit deze operatie te stappen. De indieners willen dat het Vlaams Parlement een signaal geeft aan deze regering. De regering moet verder de nodige initiatieven nemen en moet voorzichtig zijn. We bieden de regering een kader aan waarbinnen ze een oplossing moet zoeken. Treedt de regering buiten het kader, dan vragen we ook dat ze deze informatie zou geven en deze vraag zou stellen aan het parlement. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik wil ons stemgedrag toelichten in een vijftal punten.

Mijnheer Vermeiren, ik ga geen politiek spelletje spelen. U zei terecht dat het hier gaat over mensen. Die mensen zijn voor mijn fractie ook zeer belangrijk. Maar ik weet niet of de indieners van dit voorstel van resolutie alleen maar het lot van de mensen die vandaag worden getroffen voor ogen hadden. Waren ze echt bekommerd om het lot van die ex-Sabenawerknemers, dan hadden ze zich al veel vroeger en veel sterker druk gemaakt over het uitblijven van een C4. Dan hadden ze al veel vroeger en met meer energie werk gemaakt van het oprichten en in werking stellen van die fameuze tewerkstellingscellen, die pas vanaf 1 december actief zullen worden.

Ik heb dus de indruk dat dit voorstel niet meer is dan een dode mus die men de ex-Sabenawerknemers voorschotelt. De toekenning van de financiële steun is immers zo voorwaardelijk gemaakt dat ik vrees dat er geen daadwerkelijke financiële steun kan worden toegekend. Leden van de meerderheid, in het achtste punt van uw voorstel van resolutie vraagt u bijvoorbeeld dat het businessplan een minimaal rendement zou aantonen. Ik vrees dat dit plan dat niet zal kunnen. In het negende punt vraagt u dat de privé-aandeelhouders a rato van de reële waarde alsnog het Vlaamse aandeel zouden overnemen. Ook aan die voorwaarde zal geen enkele privé-mede-investeerder willen voldoen.

Verder verbaas ik me erover dat u wel een Belgisch initiatief steunt, maar in alle talen zwijgt over Vlaamse ambities. Daarnet zinspeelde ik op het op stapel staande initiatief van een Vlaamse ondernemer, de heer Van Gaever. Hij vraagt geen miljarden, maar wel enkele tientallen miljoenen, waarmee hij impulsen wil geven aan onze Vlaamse luchtvaartindustrie en -economie. Ik stel trouwens vast dat het uitgerekend deze regering is die weinig of niet ambitieus is inzake het luchtvaartbeleid. Toen we de begroting analyseerden in de commissie voor Openbare Werken hebben we met alle oppositiepartijen moeten vaststellen dat deze regering tot op heden nog steeds geen concrete bijdrage heeft geleverd op dit punt. Er werd terzake geen beleidsplan voorgelegd. Men wil dat blijkbaar ook niet doen in de toekomst. Ik vind het dus vreemd dat uitgerekend deze meerderheid nu onder Belgische vleugels luchtvaartambities ten toon wil spreiden.

U zult het onze fractie niet kwalijk nemen dat wij, als Vlaams-nationalisten, niet meer willen meedoen aan een zuiver Belgisch verhaal, vooral wanneer dat initiatief dan nog wordt geleid door de Belgen bij uitstek, de vertegenwoordigers van de

Penris

haute finance, de heren Davignon en Lippens. Ik neem aan dat de nieuwbakken nationalisten van de N-VA onze bekommernis terzake zullen delen en dit voorstel van resolutie dan ook niet zullen goedkeuren.

Ten slotte kan ik me niet ontdoen van de indruk dat dit document werd opgesteld louter met de bedoeling de regering te dekken in haar voorbarige daden. Deze regering heeft immers blijkbaar al een aantal verbintenissen op zich genomen in deze zaak en toezeggingen gedaan aan de federale collega's. Van een oppositiepartij als de onze kunt u niet verwachten dat wij meedoen aan dit spelletje, dat wel degelijk een politiek spelletje is. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, de heer Penris heeft gemeend mijn naam te moeten vermelden in verband met de werknemers van Sabena. Ik zal zeer sereen blijven. Mijnheer Penris, waar haalt u het lef vandaan om tijdens uw toespraak van 14 dagen geleden te spreken over het amechtig verhaal van de werknemers van Sabena en nu met zeer veel gevoel te spreken over de sukkelaars die hun C4 nog niet hebben gekregen ? Ik daag u uit de notulen na te lezen.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Ik hoop dat de heer Vermeiren de notulen zal nalezen. (*Opmerkingen van de heer Francis Vermeiren*)

Ik had het over het amechtig verhaal van de NV Sabena en niet over dat van de personeelsleden.

De heer Francis Vermeiren : U probeert naar aanleiding van een triestig verhaal nog maar eens aan recuperatie te doen. Het zal niet pakken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik herinner mij nog dat wij vier jaar geleden bij de sluiting van de Renaultfabriek te Vilvoorde in dit parlement een dramatisch debat hielden. Het ging over de 3000 mensen die werden getroffen door de sluiting en over de vraag wie verantwoordelijk was.

De toenmalige oppositie zei dat de Vlaamse regering verantwoordelijk was, omdat de loonkosten in Vlaanderen te hoog zijn. Ik kom daar niet op terug, maar uit de geschiedenis kunnen lessen worden geleerd.

Er worden meer mensen dan alleen de werknemers van Sabena getroffen door het faillissement. Het gaat in het totaal om 20.000 tot 30.000 mensen. Er worden immers ook mensen getroffen die in de filialen en de toeleveringsbedrijven werken. Toch heb ik in het parlement niet die woede en bekommernis gezien die er leefde ten tijde van Renault Vilvoorde. Ik vraag mij af waarom ? Ongeacht wie er verantwoordelijk is, gaat het hier toch ook om een sociaal drama waarvan de gevolgen pas na maanden en jaren duidelijk zullen worden. Elke dag zien we wat meer van die moeilijk in te schatten gevolgen. Gisteren sprak ik met iemand die op de redactie van de VUM werkt. Die zei dat De Standaard 10 percent van haar abonnementen verliest omwille van het faillissement van Sabena.

Ik had verwacht dat we in dit parlement zouden debatteren over hoe we de sociale gevolgen kunnen opvangen. Minister Landuyt neemt een aantal initiatieven en die zijn verdienstelijk, maar we weten dat ze onvoldoende zijn. De heer Laurys heeft ook al gezegd dat outplacement organiseren voor een werknemer gemakkelijk 60 tot 70.000 frank kost, zeker als er herscholing bij komt kijken. Na de sluiting van de Renaultfabriek is er een tewerkstellingscel opgericht, onder andere met geld van Renault. We hebben de reconversie toen op de voet gevolgd met de Vlaamse regering. Mensen herscholen en nieuwe kansen bieden kost veel geld en dat is er nu niet.

Ik had verwacht dat er een resolutie zou komen over de sociale gevolgen van het faillissement en over de mogelijkheden om binnen onze bevoegdheden inzake training, opleiding en vorming initiatieven in verband met reconversie te nemen. Toch zie ik bij de meerderheid geen dergelijk initiatief. Dat verwondert mij. Als wij met resoluties komen, dan zou ik voorstellen met resoluties voor de dag te komen die zeggen dat onze ministers nog meer inspanningen moeten doen en meer middelen moeten vrijmaken om de gevolgen op te vangen. Als fractieleider wens ik te benadrukken dat er bij sociale drama's geen mirakeloplossingen bestaan. We kunnen enkel de omgevingsfactoren verbeteren, mensen beter wapenen en initiatieven nemen om de ter beschikking staande instrumenten maximaal in te zetten. In de Vlaamse begroting zijn er echter onvoldoende middelen vrijgemaakt voor de VDAB om die opdracht waar te maken. We ken-

Van Rompuy

nen bovendien nog niet de omvang van het probleem. Tijdens de volgende maanden zal daarover duidelijkheid ontstaan.

Ik betreur het dat het Vlaams Parlement geen vuist heeft gemaakt. Er werd een voorstel van resolutie ingediend over DAT-plus. Mijnheer Bogaert, waarom trekt de federale overheid zich volledig terug? Premier Verhofstadt en minister Daems hebben, tot grote woede van de heer Di Rupo, gezegd dat ze met de sector niets meer te maken willen hebben. De partijvoorzitter van de PS zei dat de neoliberalen een sector van nationaal belang weigerden te steunen. De premier antwoordde dat de overheid zich hiermee niet moest inlaten.

Het Vlaams Gewest moet er wel instappen, op vraag van dezelfde overheid. Eerste minister Verhofstadt heeft minister-president Dewael apart genomen. De minister-president heeft gerepliceerd dat wij wel het engagement zouden nemen.

Ik voel me in deze zaak ook een leek. Ik weet niet meer dan wat in de pers verschijnt. In het voorstel van resolutie staat dat de inbreng tijdelijk is en niet meer mag bedragen dan 24 miljoen euro. Het parlement stelt dus 998 miljoen frank ter beschikking. Het kapitaal zou 8 miljard frank bedragen. Wie kan zeggen dat 8 miljard frank volstaat? Uit mijn beperkte kennis over DAT-plus weet ik dat de maatschappij de volgende maanden 5 miljard frank overbruggingskrediet moet terugbetalen aan de federale regering. Het bedrijf maakt op dit moment 60 miljoen frank verlies. De bezettingsgraad bedraagt nog geen 25 percent terwijl er wordt uitgekapt met quasi nultarieven.

Wie kan nu beweren dat 8 miljard frank zal volstaan? In het voorstel wordt aan de regering gevraagd dat het bedrag dat ter beschikking mag worden gesteld, beperkt is. We weten echter niet wat er zal gebeuren. De sector zit in een enorme crisis. De Vlaamse overheid krijgt van het parlement de principiële toelating om in de luchtvaartsector te stappen terwijl de financiers zelf niet weten om welk bedrijf het gaat. Niets sluit uit dat er een fusie of samenwerking volgt met Virgin of American Express. Er worden allerlei zaken naar voren geschoven.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Van Rompuy, in het voorstel staat niet dat 8 miljard frank voldoende is. In punt 2 staat dat 'alle aangesproken

partijen tot financiering van de nieuwe vennootschap hun verbintenissen nakomen, zodat de voorziene 200 miljoen euro daadwerkelijk en tegelijkertijd wordt ingebracht'.

We willen dus dat alle privé-financiers eerst het dossier analyseren en dat ze op basis daarvan beslissen of ze willen participeren. Als dat gebeurt, doen wij ook mee. Er staat dus niet dat 8 miljard frank voldoende is. Zowel de privé-bedrijven als de banken zullen het businessplan onderzoeken en nagaan of het voldoende is. Op basis daarvan zullen ze een rationeel besluit treffen.

Het Vlaams Parlement vraagt aan de regering te wachten tot de privé-sector, na een rationeel onderzoek, besluit dat het dossier kans op slagen heeft. Indien dat niet het geval is, dan zal de privé-sector niet meedoen. Dat staat in de tekst.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Het is niet zeker dat de privé-sector meedoet. Ze stelt dat ze bij mislukking hun inbreng fiscaal zullen kunnen recupereren. Ik herhaal alleen maar wat de betrokkenen zelf hebben verklaard. Ze stellen dat ze zelf geen enkel risico nemen. Minister Van Mechelen wil dat ook voor het Vlaams Gewest de mogelijkheid wordt ingebouwd om langs fiscale weg geld terug te krijgen als de onderneming mislukt.

Mijnheer de Gucht, er zijn duidelijk nog een heleboel vragen. Als u in de oppositie zat, en ik in de schoenen stond van de minister van Economie, zou u ook meer acht slaan op de lessen van het verleden. De reddingsoperatie voor Boel ging uit van een gelijke inbreng van de verschillende investeerders. De heer Denys heeft destijds heel wat vragen gesteld over die zaak. Het is niet omdat de privé-sector bereid is risico's te nemen, dat de Vlaamse overheid dat ook moet doen.

We kennen dit dossier niet goed. Elke dag staan er in de kranten berichten waaruit blijkt dat de risico's in de luchtvaartsector momenteel enorm zijn. Niemand weet wat Virgin en andere low cost-carriers zullen doen. Aanvankelijk had ik niet de indruk dat DAT-plus een lagekostenmaatschappij zou worden. DAT-plus ging immers ook langeafstandsvluchten uitvoeren en leek een toekomst als businessmaatschappij tegemoet te gaan. Nu blijkt opeens dat het toch de bedoeling is om er een low cost-carrier van te maken.

De heer André-Emiel Bogaert : In een gespecialiseerd blad werd opgemerkt dat best kan worden gestreefd naar een low cost-carrier, zoals momenteel overal ter wereld overigens. Dit is echter een technische zaak, die moet worden overgelaten aan de bedrijfsleiding.

Er werden opmerkingen gemaakt over de fiscale kant van de zaak. De Vlaamse regering vernam dat de privé-investeerdere aanspraak maken op een belastingstechnische gunstmaatregel, en heeft onmiddellijk dezelfde voorwaarden geëist voor de overheidsinbreng. Dat kan haar moeilijk kwalijk worden genomen.

De heer Eric Van Rompuy : Mijns inziens mag het parlement in dit stadium niet principieel instemmen met een dergelijke investering. In de toelichting bij het voorstel van resolutie staat : ‘Vermits het participeren in en het exploiteren van een luchtvaartmaatschappij niet tot de kerntaken van het Vlaams Gewest behoren, dient elke participatie tijdelijk en eenmalig te zijn en strikt beperkt te blijven tot het oorspronkelijk gevraagde bedrag’. Welke garanties zijn er dat dit inderdaad het geval zal zijn ?

Ik was minister van Economie in vier slechte jaren, maar heb systematisch geweigerd om mee te werken aan initiatieven waarvan ik niet wist waar ze zouden eindigen. Een voorbeeld is Verlipac, waarin het Vlaams Gewest niet, maar het Waals Gewest wel heeft geparticipeerd. Ik heb steeds vastgehouden aan dit principe, ook in gevallen waarin een tussenkomst om sociale redenen wellicht te rechtvaardigen was. Ook een ingreep om op korte termijn sociale problemen te verhelpen, moet op lange termijn economisch verantwoord zijn.

In dit dossier worden illusies gecreëerd. Een duizendtal banen zou kunnen worden gered. De heer Vermeiren en ik wonen in de meest getroffen gemeente. Heel wat mensen hebben me gevraagd of ik hen niet aan een job bij DAT-plus kan helpen. Ze geloven dat er lijsten circuleren, en dat de politici hen kunnen helpen omdat het Vlaams Gewest betrokken is bij de zaak. Met andere woorden, ze zijn ten einde raad. We moeten daarom heel voorzichtig zijn met beloftes. De heren Davignon en Lippens hebben al duidelijk gezegd dat we niet moeten verwachten dat DAT-plus voor extra werkgelegenheid zal zorgen. De maatschappij zal al blij zijn als ze de medewerkers van DAT en Virgin kan integreren in een nieuwe constructie.

Nu wordt beweerd dat duizend jobs zullen worden gevrijwaard. Premier Verhofstadt sprak zelfs over

twee- of drieduizend banen. Dit is louter een communicatiestrategie. Toen Sabena failliet ging, wilde de regering de mensen iets nieuws in het vooruitzicht stellen, en voor sociale rust zorgen. Dat werkte, want de mensen zijn bang en klampen zich vast aan elke strohalm. Al die mooie verhalen zullen echter heel moeilijk kunnen worden waargemaakt. Het is volkomen verkeerd om als parlement in dit stadium al een uitspraak te doen. Het parlement heeft tot taak de regering te controleren. Als de Vlaamse regering een beslissing heeft genomen, dan kan het parlement zich daarover uitspreken, op basis van alle informatie. We kunnen niet op voorhand allerlei zaken stellen zonder te weten wat de draagwijdte ervan is. We doen niet mee aan het creëren van illusies voor mensen die wanhopig zoeken naar een nieuwe job. Werkgelegenheid moet duurzaam zijn, zoals terecht in de tekst staat. Er moeten kansen worden gecreëerd opdat er duurzame tewerkstelling komt.

Dit soort van wankele constructies doet bij ons vragen rijzen. Gaat het wel om een bedrijfseconomisch zinvol initiatief ? Dit is een politieke operatie. De federale regering is een verbond aangegaan met topmensen uit het bedrijfsleven. De heren Lippens en Davignon zeggen zelf dat ze als commis d'état fungeren, als staatslieden die een dienst aan hun land willen bewijzen door een embryo van een bedrijf te creëren waarvan men misschien ooit kan zeggen dat het een Belgisch bedrijf is. De federale regering wil daar echter geen frank in investeren, want premier Verhofstadt is doodsbang voor een mislukking. Daarom schuift hij dat door naar de grote civil servant in de Vlaamse regering, naar minister-president Dewael. De minister-president beveelt minister Van Mechelen, de grootste civil servant van allemaal, daar werk van te maken. Hij moet de moeilijke karweitjes opknappen, zoals de opmaak van de begroting. We weten nu al dat er een tekort van 30 miljard frank moet worden weg-gewerkt.

Vandaag mag hij ook in onmogelijke omstandigheden een luchtvaartmaatschappij van de grond krijgen. Dat is geen goede manier van werken. Dit is een ommekeer in het beleid van het Vlaams Gewest. We hadden lessen getrokken uit een aantal ervaringen in allerlei sectoren. Vandaag echter wordt voorgesteld om te participeren in iets waarvan we geen enkele garantie hebben dat het leidt tot duurzame werkgelegenheid. Dat gebeurt om zuiver politieke redenen, om het gezicht van premier Verhofstadt te redden.

Het ergste wat men kan doen, is wanhopige mensen illusies geven. De mensen hebben recht op een

Van Rompuy

aantal zekerheden, en niet op een politiek berekend spelletje. De CD&V-fractie doet daar niet aan mee en zal dus tegenstemmen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, we kunnen moeilijk beweren dat we erg enthousiast zijn over het DAT-verhaal. De tegenstanders van dit project hebben een aantal argumenten aangevoerd die we eigenlijk kunnen bijtreden. Tijdens een Senaatsdebat dat in 1991 over Sabena werd gevoerd, heeft onze fractie voorgesteld om de federale participatie te vervangen door gewestelijke participaties. De luchtvaart is immers een instrument van het economisch beleid.

Ons standpunt is geëvolueerd. Vandaag vinden we dat er een Vlaams initiatief moet komen. De ligging van Zaventem ondersteunt onze stelling, en dat standpunt is ook in het regeerakkoord opgenomen : de luchthaven van Zaventem zou eigenlijk een Vlaamse bevoegdheid moeten worden. We moeten daar het debat over kunnen voeren. Ik vrees dat het DAT-project zal mislukken en dat we eerder dan verwacht aan een debat over een louter Vlaams initiatief toe zullen zijn. Alvast wil ik stellen dat we alle initiatieven in die zin zullen steunen.

Op dit ogenblik buigen we ons echter over een voorstel van resolutie waarin een aantal voorwaarden worden verbonden aan een participatie waarvan ik veronderstel dat die participatie politiek is verworven. In dat geval heb ik liever een participatie met dan zonder voorwaarden. De N-VA vindt dat er in deze resolutie zeer zinnige voorwaarden staan. Als vooraf geen voorwaarden worden opgelegd, kan moeilijk achteraf een controletaak worden uitgeoefend eens de beslissing is genomen. Wij vinden het beter dat de regering in haar beslissing en bij de uiteindelijke operatie aan een aantal richtlijnen van het Vlaams Parlement is gebonden. Daarom zullen wij dit voorstel van resolutie goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het is mijn plicht bepaalde zaken recht te zetten. Ik heb aandachtig geluisterd naar het betoog van de heer Van Rompuy en ben verwonderd te horen dat dit parlement of regering

geen initiatieven zouden genomen hebben inzake sociale programmatie en begeleiding. Ik getuig hier dat de sociale tewerkstellingscel onder het voorzitterschap van de gouverneur van Brabant meer dan behoorlijk functioneert en dat minister Landuyt de nodige fondsen ter beschikking heeft gesteld om deze cel te laten functioneren. Minister Gabriëls heeft, nadat hij vijf dagen geleden een task force opzette, de nodige middelen mede ter beschikking gesteld om samen met de GOM initiatieven te nemen. Het kernkabinet van de federale regering heeft, op voorstel van minister Daems en op verzoek van de gouverneur, meer dan 100 miljoen frank ter beschikking gesteld om mede de tewerkstellingscel te laten functioneren. Ik heb alle vergaderingen bijgewoond en kan getuigen dat de Kamer van Koophandel, de GOM, alle vakbonden en sociale organisaties samen met de VDAB en anderen er in een zeer korte tijdsspanne in geslaagd zijn om nu al veel mensen ander werk te bezorgen en anderen te begeleiden.

Ik betreur dat in bepaalde gevallen niet eerder initiatieven zijn genomen. Ik heb wel begrip voor het feit dat bij een falen van zulke omvang het niet altijd mogelijk is om administratief alles binnen de kortste keren op te lossen. Op vlak van begeleiding en communicatie kon het misschien soms wel beter. De socialetewerkstellingscel werkt en heeft de nodige fondsen ter beschikking.

De heer Jan Laurys : De tewerkstellingscellen werken onder het voorzitterschap van de gouverneur. De socialetewerkstellingscellen zijn nog niet operationeel. De gouverneur leidt het werkgelegenheidscontract Vlaams-Brabant. Dat is iets heel anders. De tewerkstellingscellen zijn opgericht in de schoot van de VDAB. Ik heb gisteren gelezen dat ze in december worden opgestart. Dit zijn totaal andere dingen.

De heer Francis Vermeiren : Deze tewerkstellingscellen hebben op mijn gemeentehuis reeds tweemaal vergaderd, onder het voorzitterschap van de gouverneur en een andere dame die de tewerkstellingscel van Renault leidt. Ik heb mij gistermiddag tussen twee en zes uur laten verontschuldigen omdat ik op deze vergadering aanwezig wenste te zijn. Ik wilde met eigen ogen zien of de tewerkstellingscel functioneerde. Ik wil de beslissingen inzake verhuur, het ter beschikking stellen, het feit dat het personeel van Sabena is aangesproken door de curator om in die tewerkstellingscel te zetelen, overmaken. Deze morgen hebben zij een inventaris opgemaakt. Misschien hebt u dit niet in de pers gelezen. Het belangrijkste is dat de mensen worden geholpen. Ik zal u de beslissingen die door de tewerkstellingscel werden genomen, meedelen.

Vermeiren

Laten we proberen te helpen waar we kunnen. Veel mensen doen dat. De regeringen blijven echt niet in gebreke. Indien nodig, zal ik u vandaag nog de nodige documenten bezorgen, zodat u zich beter kunt documenteren over deze zaak.

De heer Jan Laurys : Mijnheer Vermeiren, u spreekt over de tewerkstellingscellen, die belast zijn met de sociale reconversie. U kunt echter toch niet ontkennen dat die tewerkstellingscellen nog steeds niet gestart zijn ? De mensen hebben hun C4 nog niet. De VDAB weet ook nog niet waar ze die cellen concreet moet plaatsen. Dat is trouwens de reden waarom ze nog niet opgestart zijn.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Laurys, de CV's zijn opgevraagd, ze zijn in handen van de VDAB en staan op de computers van de VDAB waar iedereen ze kan raadplegen. Er zijn al meer dan 120 mensen geplaatst. Hun namen ken ik uiteraard niet, maar ik ken wel de firma die de vacature heeft opgemaakt.

De gemeentebesturen van Vilvoorde, Zaventem, Steenokkerzeel, Melsbroek en Machelen hebben inderdaad onmiddellijk initiatieven genomen en hebben contact opgenomen met de andere betrokken actoren. Samen met de vroegere tewerkstellingscel van Renault, de VDAB en de vakorganisaties zijn er in die sociale tewerkstellingscellen gesprekken gevoerd. Daarnaast zijn er nog de initiatieven van de Orde van Advocaten, in Sabena House en op het vredegerecht van Zaventem.

U hebt natuurlijk gelijk als u zegt dat het nog beter kan en dat het nog moet evolueren. We moeten nog afwachten of het allemaal goed zal functioneren. Vanaf volgende week zullen op Brucargo – gebouw 761 – mensen aan de slag gaan die inzake human resources en op het vlak van de menselijke problemen de situatie van het failliete Sabena zeer goed kennen. Die mensen zullen daar zeer operationeel zijn.

Het functioneert allemaal waarschijnlijk nog niet optimaal, maar daar wordt verder aan gewerkt. De desbetreffende beslissingen zijn genomen, zowel binnen de Vlaamse regering als binnen de federale regering. Ik wil me daar niet over uitspreken, maar ik weet wat ik gisteren vernomen heb. Ik heb de bedragen in mijn achterhoofd. Waarschijnlijk heb ik ze boven in dit gebouw ook nog te mijner beschikking liggen.

Wat de grond van de zaak betreft, wil ik het volgende zeggen. Het is inderdaad zo dat door deze

zaak veel meer mensen worden geraakt dan enkel degenen die werkloos zijn geworden bij Sabena. In dat opzicht heeft de heer Van Rompuy zeker gelijk. Wanneer het over dit voorstel van resolutie gaat, gaat het ook over veel meer dan enkel de zaak Sabena. Het gaat over de toekomst van onze luchtvaart, en ook over onze economie in het algemeen.

Het voorbeeld dat de heer Van Rompuy aanhaalt, zal wel correct zijn. Het zal inderdaad wel een invloed hebben op de krantenverkoop. Het is zeer zeker waar dat in zeer veel facetten van de economie het faillissement van Sabena een veel grotere impact heeft dan wie van ons ooit had kunnen vermoeden.

Velen van ons dachten dat, als Sabena ooit verdween, iemand anders wel zeer snel klaar zou staan om het over te nemen. Ik zeg nu dat dit niet het geval is. Ik ervaar dat het heel waarschijnlijk nuttig en nodig is dat we actie ondernemen. Als we op een bepaalde manier kunnen helpen, zullen we dat moeten doen. Het zal bijna levensnoodzakelijk zijn dat die luchthaven een home carrier heeft. We hebben altijd gedacht dat een home carrier niet nodig was. We hebben altijd gedacht dat Sabena een begrip was. Vandaag ben ik er echter van overtuigd dat een home carrier voor het bestaan van een luchthaven en voor de economie in Vlaanderen zeer belangrijk is. Vandaag creëren we mogelijkheden, en vestigen we de aandacht van de regering op het feit dat het om heel wat meer gaat dan de sociale problematiek alleen. Het gaat in hoge mate ook om het overleven van onze economie. Als zich een kans voordoet om hulp te bieden of impulsen te geven, moeten we dan niet overwegen de regering daartoe de opdracht te geven, en er haar de mogelijkheden voor aan te reiken ? Het parlement heeft de plicht dat te doen, ongeacht de benadering van de premier, omdat het de problematiek van Sabena overstijgt en omdat het gaat om onze economie.

Het is goed dat het parlement daar oog voor heeft. Daarom heb ik me gericht tot de minister van Economie, opdat hij voorzichtig zou zijn en rekening zou houden met die impact van de problematiek. De helpende hand die we kunnen bieden, onder bepaalde vormen en voorwaarden, waar de heren Laverge en Bogaert de aandacht op hebben gevestigd, is dus niet alleen bestemd voor de mensen van Sabena, en niet alleen voor de luchtvaart of voor een streek, maar om onze economie te vrijwaren. Dat is de taak van de minister van Economie en van de hele regering. Die vingerwijzing moet het parlement geven.

Vermeiren

Zal dat goed aflopen ? Neen, maar we hebben de heilige plicht een helpende hand te reiken en richtlijnen te geven voor een eventuele oplossing. We zullen wel zien hoe het afloopt. We kunnen geen hand weigeren aan een drenkeling. Dat is een al te zware verantwoordelijkheid. Denk daar ernstig over na, vooraleer u de stemknop indrukt. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de heer Bogaert zei dat de Vlaamse regering en de meerderheid wensen dat de lat gelijk wordt gelegd met de privé-investeerders. Daarmee bevestigt hij dat de privé-investeerders bij een eventueel verlies van het ingebrachte kapitaal fiscale compensaties krijgen. Mijns inziens is echter de motivatie van iemand die weet dat wat hij inbrengt niet verloren zal gaan, bijzonder laag.

Als dat geldt voor het Vlaams Gewest, dan is er geen probleem. De compensaties die we immers krijgen, zijn van de burger, en zal de burger terugkrijgen. Maar ook de privé-investeerders zullen geld van de burger krijgen. Dat is oplichting van de burgers langs een fiscale omweg.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb duidelijk gesteld dat er op een bepaald moment geruchten waren over eventuele fiscale afspraken op federaal niveau. De Vlaamse regering en het parlement hebben daar kennis van genomen. Als een bonus pater familias heeft de Vlaamse regering in haar tweede reeks voorwaarden gesteld dat in dat geval de inbreng van de Vlaamse regering gelijk moet worden behandeld, hoe dat technisch ook in elkaar zit. Ik heb dus niet gezegd dat het zo is, maar dat er geruchten waren, en dat we ons daartegen hebben ingedekt.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik deel het wantrouwen van de heer Van Rompuy. Ik ben het echter niet eens met zijn interpretatie van het voorliggende voorstel van resolutie. Ik vraag ik me af of hij de tekst wel heeft gelezen, ondanks de schorsing van daarnet.

De essentie van de problematiek is een kwestie van dienstverlening. Iedereen is het eens over het algemene principe dat het beschikken over een home carrier beter zou zijn voor onze luchthaven en voor onze luchthavengebruikers. Dit is vooral belangrijk voor de dienstverlening aan de passagiers. Indien we niet over een eigen home carrier zouden beschikken, zouden mensen die bepaalde bestemmingen in de Verenigde Staten, in Afrika of in Azië willen bereiken steeds via een andere luchthaven moeten vliegen. Dit zou een achteruitgang van de dienstverlening inhouden. Ofschoon het realiseren van een home carrier, gezien de omstandigheden van het faillissement van Sabena, bijzonder moeilijk zal zijn, stellen we vast dat momenteel toch een poging wordt ondernomen. In het kader van die poging wordt een beroep gedaan op bepaalde overheidsinstanties. Er wordt ons gevraagd of we bereid zijn om hierin te investeren.

Het voorliggende voorstel van resolutie wil deze vraag beantwoorden. Aangezien een blindelings instemmen onverantwoord zou zijn, zijn er eigenlijk maar twee mogelijke antwoorden. De eerste mogelijkheid bestaat uit het afwijzen van de participatie. De tweede mogelijkheid bestaat uit het verbinden van voorwaarden aan de participatie. In het voorliggende voorstel van resolutie kiezen we voor de tweede mogelijkheid.

Dit betekent dat we niet bereid zijn om ons in een roekeloos avontuur te storten. We stellen onze voorwaarden. De heer Van Rompuy heeft daarnet trouwens dezelfde voorwaarden naar voren geschoven. Indien het Vlaams Parlement dit voorstel van resolutie goedkeurt, kan de Vlaamse regering enkel participeren indien ze met al deze voorwaarden rekening houdt. Indien het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie niet goedkeurt, kan de participatie niet doorgaan. Hoewel hij daarnet een vergelijkbare verklaring heeft afgelegd, vindt de heer Van Rompuy blijkbaar dat we in geen enkele constructie mogen participeren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Robert Voorhamme, Lucien Suykens, Marc van den Abeelen, Eric Van Rompuy, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke houdende wijziging van de wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953 – 694 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Voorhamme, Suykens, van den Abeelen, Van Rompuy, Sannen en Vandenbroeke houdende wijziging van de wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
106 leden hebben ja geantwoord.

Baeke Anne-Marie
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Boutsen Mathieu
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gryze Niki
De Gucht Karel
De Lobel Hilde
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina

Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Feytons Freddy
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Librecht Julien
Logist Marcel
Loones Jan
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Peeters Leo
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schepens Cis
Schuermans Eddy
Stassen Jos
Strackx Felix
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Baelen Gilbert
Van Cleuvenbergen Riet
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris

Voorzitter

Van Duppen Jan
 Van Goethem Roland
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren André-Emiel Bogaert, Eloi Glorieux, Jacques Laverge en Robert Voorhamme betreffende de participatie van het Vlaams Gewest in de financiering van een nieuwe luchtvaartmaatschappij ter opvolging van NV Sabena in faillissement – 904 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Bogaert, Glorieux, Laverge en Voorhamme betreffende de participatie van het Vlaams Gewest in de financiering van een nieuwe luchtvaartmaatschappij ter opvolging van NV Sabena in faillissement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 65 leden hebben ja geantwoord ;
 1 lid heeft zich onthouden ;
 40 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos

Voorzitter

Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Dewinter Filip
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Goethem Roland
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk

Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN heeft :

Sauwens Johan

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Carl Decaluwe, mevrouw Veerle Heeren, de heer Bart De Smet, de heer Mark Van der Poorten en de heer Boudewijn Laloo tot besluit van de op 13 november 2001 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de afbakening van woonvernieuwingsgebieden en woningbouwgebieden
 – 931 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Decaluwe, mevrouw Heeren, de heer De Smet, de heer Van der Poorten en de heer Laloo tot besluit van de op 13 november 2001 door de heer Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de afbakening van woonvernieuwingsgebieden en woningbouwgebieden.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 23 leden hebben ja geantwoord ;
 16 leden hebben zich onthouden ;
 66 leden hebben neen geantwoord.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 De Meyer Jos
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Heeren Veerle
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Martens Luc
 Merckx-Van Goey Trees
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Rompuy Eric
 Verfaillie Jan
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen

Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian

Voorzitter

Verrijken Miel

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Veerle Heeren en de heren Bart De Smet, Mark Van der Poorten, Boudewijn Laloo en Carl Decaluwe tot besluit van de op 13 november 2001 door mevrouw Veerle Heeren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de problematiek van de bouwgrondprijzen

– 932 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Heeren en de heren De Smet, Van der Poorten, Laloo en Decaluwe tot besluit van de op 13 november 2001 door mevrouw Heeren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de problematiek van de bouwgrondprijzen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
39 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden ;
65 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart

Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Dewinter Filip
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Heeren Veerle
Kindermans Gerald
Laurys Jan
Librecht Julien
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Goethem Roland
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Geysels Jos

Voorzitter

Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN heeft :

Huybrechts Pieter

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

Reden voor onthouding ?

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Ik wens nog een korte stemverklaring af te leggen.

Ik vind het bijzonder sympathiek dat mevrouw Heeren een met redenen omklede motie indient over de problematiek van de bouwgrondprijzen. Wie, met uitzondering van de Agalev-top, kan er immers iets op tegen hebben dat bouwgronden betaalbaar blijven ?

Hoe is het zo ver kunnen komen ? Waarom zijn de bouwgronden onbetaalbaar geworden ? De schaarste aan bouwgronden is ontstaan doordat de vorige regering – dus de voormalige CVP en SP – in 1997 het eerste Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen hebben goedgekeurd. Volgens dit RSV mag er geen woongebied bijkomen in de periode 1992-2007, ondanks het feit dat het RSV ervan uitgaat dat het aantal inwoners in Vlaanderen stijgt. De groei moet worden opgevangen binnen de bestaande woonzones, met als onvermijdelijk gevolg dat de grondprijzen drastisch zijn beginnen stijgen.

Sta me toe nog even in te gaan op de grotendeels door CD&V gecontroleerde Vlaamse Huisvestingsmaatschappij & Co die het alleenrecht hebben om de woongebieden buiten de geselecteerde woonkernen en de woonuitbreidingsgebieden van het buitengebied aan te snijden. Dit heeft tot gevolg dat de Vlaming steeds minder grond kan kopen of een woning kan kopen met privé-initiatief. Ook hier laat de VLD zich opnieuw door de groen-linkse partijen ringeloren.

Als CD&V en de regeringspartijen werkelijk bekommerd zijn om het betaalbaar houden van de bouwgronden, dan moeten zij het probleem aan de basis oplossen en zorgen voor een voldoende aanbod aan bouwgronden. (*Applaus bij het VB*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 5 december 2001 om 10 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18 uur.*
